

ŠOLA RIJA ...

... ker šola prija

Šolsko leto
2022/23,
št. 27

Šolsko glasilo učencev
OŠ Šmartno pri Slovenj Gradcu

KAZALO

UVODNE BESEDE	str. 3
MI SMO EKO	str. 5
ZA NAMI JE	str. 8
USTVARJALNICA	str. 27
FACA LETA	str. 51
ENGLISH IS FUN	str. 57
ERASMUS+.....	str. 60
NAŠI DOSEŽKI	str. 63

KOLOFON

Uredniški odbor:
učenci in učitelji OŠ
Šmartno pri Slovenj
Gradcu

Zbiranje, oblikovanje in
gرافيčna obdelava:
Mateja Štamulak

Naslovnica:
Neža Vidovič, 9. b

Ilustracije:
učenci OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Fotografije: učenci in učitelji
OŠ Šmartno pri Slovenj
Gradcu

Izdala in založila:
OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Do morebitnih napak v šolskem časopisu **Šolarija**

... **ker šola prija**

je prišlo zgolj po naključju.

UVODNE BESEDE

Spoštovani učenci,

s svetlobno hitrostjo se približuje dogodek, ki je hkrati vesel in malce žalosten. Zaključuje se še eno šolsko leto, polno pridobivanja znanja, prijateljstev in izkušenj. Zato je to pravi trenutek za refleksijo, proslavljanje dosežkov in spodbudo za prihodnost.

Najprej bi se rad zahvalil vam, dragi učenci, za vaš trud in predanost skozi celotno šolsko leto. Vsak dan ste prihajali v šolo polni energije, z željo po učenju in napredovanju. Vaša radovednost in zagnanost sta bili nalezljivi, in to je tisto, kar naredi vas in našo šolo tako posebno. Ponosni smo na vaše dosežke. Dosegali ste odlične rezultate v šolskih predmetih, se udeleževali tekmovanj, kulturnih prireditev in ustvarjalnih delavnic. Vse to dokazuje vašo predanost in željo po uspehu. Vendar pa uspeh ni le v ocenah, ampak tudi v razvoju vaših osebnostnih lastnosti. Opazili smo, kako ste rasli kot posamezniki, postajali bolj odgovorni, empatični in sposobni sodelovanja v skupini. To so ključne spretnosti, ki jih boste potrebovali v življenju.

Hkrati bi se rad zahvalil tudi našim učiteljem in drugemu šolskemu osebju, ki so vam stali ob strani, vas podpirali in vam pomagali pri vašem razvoju. Njihova predanost in strokovnost sta ključna za uspeh naše šole. Skupaj smo ustvarili vzpodbudno in varno učno okolje, ki vam je omogočilo rast in napredek.

Ob zaključku šolskega leta pa je tudi čas za premislek. Razmislite o tem, kaj ste dosegli in kako lahko še izboljšate svoje sposobnosti. V naslednjem šolskem letu vas čaka nova priložnost za rast in veliko novih izzivov. Ne bojte se tvegati, postavljajte si cilje in si prizadevajte doseči najboljše rezultate.

Pred vami je poletje, čas za oddih, zabavo in počitek. Uživajte v vsakem trenutku, obiščite nove kraje, preberite zanimive knjige in si napolnite baterije za prihodnje leto.

Za konec pa bi rad izrazil še iskreno hvaležnost vašim staršem in skrbnikom za podporo, ki so jo dajali naši šoli in svojim otrokom oz. našim učencem.

Robert Sterkuš, vaš ravnatelj

Dragi učenci in učenke!

Pa smo še eno šolsko leto uspešno pripeljali do konca. In v njem je bilo vsega – polno lepih, prijetnih, zabavnih in zanimivih trenutkov, pa tudi kakšen manj lep se je verjetno našel. Upamo, da smo v časopisu zbrali same tiste pozitivne, ki vam bodo narisali nasmehe na obraz in vas spomnili, da je bilo šolsko leto 2022/2023 fajn.

Prijetne počitnice vam želim. Spočijte si, počnite stvari, za katere je bilo med šolskim letom premalo časa, in pazite nase. Se vidimo v petek, 1. septembra 2023.

Mateja Štamulak

MI SMO EKO

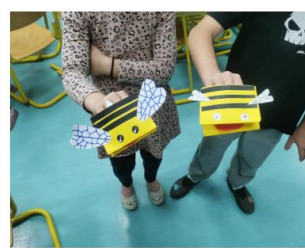
EKODAN

11. maja 2023 se je na naši šoli dogajalo veliko zanimivih stvari. Obeležili smo ekodan, dan čebel, zato so se vsi razredi razporedili v različne delavnice: čebelarstvo, kuharsko, računalniško, likovno, tehniško ... V novinarski delavnici smo hodili po različnih delavnicah in v vsaki naredili nekaj slik in videov. V kuharski delavnici so spekli nekaj medenjakov, v likovni pa so barvali panjske končnice. Ekodan so imeli tudi učenci 1. triade, in sicer so delali limonado, gledali filme o čebelah in ustvarjali na temo čebel iz različnih materialov.

Žiga Čas, 8. b

pridne čebelice

na obisku pri čebelarju, g. Serušniku

ŠOLSKI ČEBELNJAK

Četrtek, 11. maj 2023, je bil prav poseben dan za našo šolo in njeno okolico tudi zato, ker smo ga posvetili našemu novemu šolskemu čebelnjaku. Podarjata nam ga Čebelarstva zveza Slovenije v sodelovanju s PRVO Osebnostno zavarovalnico v sklopu projekta #PRVAčebela. Nad celotnim projektom pa bdi Čebelarsko društvo Slovenj Gradec – Mislinja, iz katerega izhaja tudi ga. Zvonka Bricman, predana čebelarka. Z letošnjim šolskim letom je na naši šoli pričela izvajati čebelarski krožek, pri katerem je znanje o čebelah nabirala skupina učencev iz 2., 3. in 4. razreda. Pomerili so se tudi na šolskem tekmovanju mladih čebelarjev ter se uvrstili celo na državno tekmovanje mladih čebelarjev. V prihodnjih šolskih letih pa bodo lahko svoje teoretično znanje dobro nadgradili tudi v praksi, ko bodo pomagali skrbeti za naš novi šolski čebelnjak.

Mateja Žgur, ekokoordinatorica

ZA NAMI JE

PROJEKT BEREMO SKUPAJ 2022/2023

Od **8. septembra** do **9. oktobra 2022** je potekal *Nacionalni mesec skupnega branja*. Letošnje izhodišče je bila misel irskega pisatelja in politika Richarda Steela: »*Branje je za duha to, kar je telovadba za telo.*« Misel poudarja povezanost med umom in telesom, med gibanjem, športom in duševnim razvojem.

V *bralnem mesecu* so učenci od 1. do 9. razreda pri uri slovenščine prvih 5 minut tiho brali poljubno knjigo. Po zaključku branja smo med višješolci izvedli anketo o projektu Beremo skupaj.

Anketo je rešilo **139 učencev**. Večina si je izbrala knjigo tujega avtorja. V 6. in 8. razredu so prevladovala *pustolovske knjige*, v 9. razredu *realistične*, v 7. pa so učenci večino brali knjige s *fantazijsko vsebino*. Učencem je bilo večinoma vseeno, kaj bodo brali. Kar 91,5 % učencev si želi, da bi brali 10 minut. Skoraj vsi so si zapomnili, kaj so prebrali prejšnji dan. V 8. in 9. razredu kar 63 % učencev ne bo nadaljevalo z branjem knjige doma, v 6. in 7. razredu pa jih bo večina tudi nadaljevala. 72 % učencev iz 8. in 9. razreda knjige ne bo pripovedovalo za bralno značko, v 6. razredu pa bo knjigo pripovedovalo kar 60 % učencev. Projekt je bil všeč skoraj vsem učencem.

O rezultatih ankete smo se pogovorili pri urah slovenščine. Po analizi letošnje ankete smo prišli do ugotovitev, da se je projekt izkazal za uspešnega in ga bomo na naši šoli nadaljevali tudi prihodnje leto. Takrat bomo bralce poskusili nagovoriti k branju **slovenskih avtorjev**. Do takrat pa vam pošiljamo prijazen bralni pozdrav.

Anja Pungartnik, 9. a

PARIS 50 km

Od Šmartna pri Slovenj Gradcu v Pariz, ja, tudi to se da, če imamo priložnost. V sredo, 28. septembra 2022, so v Kulturnem domu Slovenj Gradec predvajali premiero filma dijakov gimnazije iz Slovenj Gradca. Tudi skupina naših učencev, sedmošolci in devetošolci, smo si jo ogledali v spremstvu učiteljice Tadeje Germadnik Modrej. Dijaki so omnibus kratkih filmov z naslovom **Paris 50 km** posneli v **francoščini**. Film vsebuje štiri kratke filmčke, za katere so sami napisali scenarije ter pripravili kostume in rekvizite. Snemali so na Kmetiji Lešnik in sami odigrali tudi vse vloge. Po ogledu filma je sledila krajša podelitev nagrad vsem, ki so sodelovali pri snemanju, in se zaključila s čudovitim glasbenim nastopom v francoščini. Nastopajoči in udeleženci projekta so ob koncu dogodka odgovarjali tudi na naša vprašanja. Premiera je zagotovo vsem udeležencem polepšala večer.

Anja Pungartnik, 9. a

TEDEN PISANJA Z ROKO

OPRTI NA ŠOLI, NAŠI ŠOLSKI NAČRT
PRIDRŽATI K PISANJU ZA LEČENJE Z ROKO
STANOVIT IN ŠPORT

Teden pisanja
z roko 2023
od 23. do 27. januarja

Tudi letos smo na šoli med 23.—27. januarjem izvedli **TEDEN PISANJA Z ROKO**, tokrat na temo **Mislím tiho, pišem počasi**. Na različne načine smo se učenci ozaveščali o tem, kako pomembno je, da pišemo z roko, saj je naša pisava del nas. Le-tega nam nihče ne more vzeti. Letošnji teden pisanja z roko pa je bil prav poseben,

ker smo se ob tem pripravljali na obisk posebnih gostov, koroške pevke Ditke Čepin in sodobnega slovenskega pesnika Ferija Lainščka. Pri nas sta nastopila na prireditvi ob slovenskem kulturnem prazniku. Tako smo sodelujoči **prepisovali Ferijeve pesmi**, pri tem pa so nam bili v pomoč tudi naši najmlajši učenci. Združili smo moči in pesmi prepisovali na prav poseben način. Naši najmlajši so prepisali začetek pesmi, mi pa smo dodali preostali del pesmi. Prepisane pesmi smo polepšali z **ilustracijami**, pripravili pa smo tudi **plakate o pisavi**, napisali **pregovore v nemščini in angleščini**, s katerimi smo okrasili stopnice. Prav posebni pa so bili **akrostihi** na besede, povezane z poezijo, saj so bili učenci pri tem res izvirni. Z vsemi izdelki smo pripravili sceno v avli, nad katero sta bila Feri in Ditka navdušena. Učenci smo se v okviru projekta ponovno spomnili, kako pomemben je **rokopis**, saj je **edinstven kot prstni odtis** in nihče nima takšnega, kot ga imaš prav **TI**. Dodajamo pa še en nasvet: »Kdor piše z roko na papir, si lažje zapomni tisto, kar si je zapisal.«

Gaja Mlakar Gilčvert, 7. b

PROJEKT RASTEM S KNJIGO 2022/2023

V četrtek, 19. 1. 2023, smo se v sklopu projekta **Rastem s knjigo** sedmošolci odpravili v knjižnico Ksaverja Meška v Slovenj Gradcu. Na literarni dogodek so nas spremljale knjižničarka Irena Vitrih ter učiteljici slovenščine Mateja Štamulak in Tadeja Germadnik Modrej. V mestni knjižnici so nam predstavili

veliko različnih in zanimivih knjig. Prijazna knjižničarka nam je na srčen in zanimiv način predstavila tudi, da se premalo zavedamo, kako se angleški jezik vriva med slovenskega. Prav zato je zelo pomembno, da beremo slovenske knjige. Seznanili smo se tudi s knjižnimi novostmi za mlade bralce. Ena izmed predstavljenih knjig je bila tudi **Reformatorji v stripu**, katerega avtorja sta znan komik **Boštjan Gorenc Pižama** in ilustrator **Jaka Vukotič**. Knjigo so nam na koncu tudi prijazno podarili. Projekt je bil meni osebno všeč, ker je vsak dobil svojo knjigo, in se že veselim, da jo bom lahko prebral.

Ožbej Šuler, 7. a

GLASBENO OBARVAN PREŠERNOV DAN

Letos smo slovenski kulturni praznik, ki ga praznujemo 8. februarja, obarvali malo drugače. Združili smo literaturo in glasbo. V torek, 7. 2. 2023, sta na našo šolo prišla koroška kantavtorka **Ditka Čepin** in sodobni slovenski pesnik **Feri Lainšček**. Ditka in Feri sodelujeta že vrsto let, Ditka je pesnikove pesmi uglasbila s pomočjo svojega očeta. Na koncertu je Ditka pela, njen oče pa je igral na klavirju. Po koncertu je govorila o Ferijevi **pesniški zbirki NE**, ki so jo letos za Cankarjevo tekmovanje prebirali tudi šesto-in sedmošolci. Po koncertu je nekaj zgodb z nami delil še prekmurski književnik Feri Lainšček. Pripovedoval je tudi o tem, kako se je prvič zaljubil. Na literarno-glasbenem popotovanju je bilo res »fajn«, saj že dolgo nismo imeli koncerta na šoli. Po koncertu smo se učenci vrnili v naše razrede. In se že veselimo novih tovrstnih prireditev.

Žan Nabernik, 7. a

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

Učenci šestih razredov Osnovne šole Šmartno pri Slovenj Gradcu smo od 13. do 17. februarja bili v šoli v naravi na Kopah. Pet dni smo prebivali v Lukovem domu, na tamkajšnjem smučišču pa so nekateri učenci prvič stopili na smučke in se uspešno naučili smučati. Smučarji pa smo svoje smučarsko znanje nadgradili. Dogajanje na Kopah so popestrili nočni pohod na Črni vrh, predavanje policista o pravilih in signalizaciji na smučišču, predavanje gorskega reševalca o njihovem delu, kaj

potrebujejo za uspešno reševanje v gorah ter o njihovih najboljših prijateljih pri delu – o psih. Veseli smo bili tudi Urškega rojstnega dne in torte. V četrtek smo odšli še v diskoteko na ples, kjer smo se tudi zelo zabavali. Čez cel teden smo se naučili tudi marsikaj novega in vsi doživeli nepozabne dneve s prijatelji in sošolci.

Urška Perše in Ajda Serušnik, 6. b

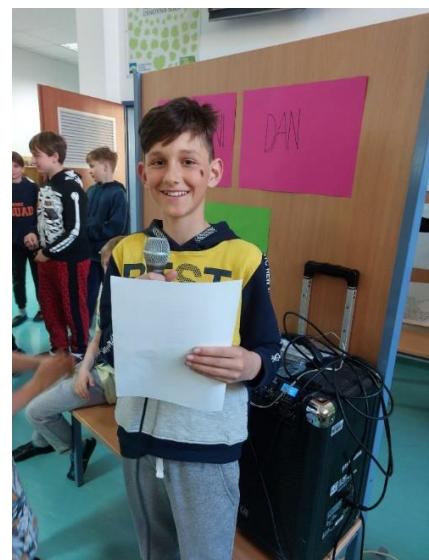
UTRINKI POEZIJE

21. marca je **svetovni dan poezije**. Že vrsto let na naši šoli ta dan obeležujemo z **Utrinki poezije**. Tokrat smo k prebiranju pesmi naše učence povabili z lepo mislijo: **»Branje poezije je zmenek s pesmijo. Veselimo se zmenka s poezijo.«**

Letos smo projekt popestrili s **PESNIŠKO KARAVANO**. Učenci so si lahko izbrali svoje pesmi ali pa so pesmi dobili pri učiteljicah. Pesniška karavana je potekala dva dni *med glavnim odmorom v šolski avli*. Tako se je lahko vsak preizkusil v glasnem prebiranju **poezije**, za nekatere učence je bila to prva izkušnja z *javnim nastopanjem*, spet drugi so se prvič *rokovali z mikrofonom*. Pesmi so prebirali tudi učitelji, kar je bilo učencem še v dodatno motivacijo in izziv. Tako smo drugi dan imeli še večje število sodelujočih, ki so se strinjali, da je bila to prijetna izkušnja

*Privoščite si tudi vi **utrinek poezije** - vsak dan; ker ne boli in nič ne stane, pa še dobro de.*

In ne pozabite: »Branje poezije je zmenek s pesmijo«.

Tadeja Germadnik Modrej

STRIPOTEKA

Sedmošolci smo kreativni na različnih področjih. Tudi letos smo se prijaviili na **literarni natečaj STRIPOTEKA**, ki ga že vrsto let prireja *Koroška osrednja knjižnica dr. Franca Sušnika na Ravnah na Koroškem*. Naslov letošnjega natečaja je bil **FANTASTIČEN DAN**. Strip je z velikim veseljem nastajal izpod peres Zale Matavž, Katarine Osojnik in Eve Ropoša. Ustvarjale smo ga kar nekaj časa. V maju smo se z učiteljico Tadejo Germadnik Modrej odpravili na Ravne na Koroškem na zaključno prireditve, ki je potekala v tamkajšnji knjižnici. Gostja prireditve je bila akademska slikarka **Jelka Godec Schmidt**, ki je znana po ilustracijah v reviji Ciciban. Naš strip se je uvrstil med najboljše in krasi razstavo v tamkajšnji Stripoteki. Poleg našega stripa pa smo videli še ostale lepe stripe in se vsi skupaj strinjali, da naš trud in naša domišljija ne poznata meja. Po podelitvi nagrad pa smo se še z učiteljico posladkali s sladoledom. Veselimo se že prihodnjega stripovskega izziva.

Eva Ropoša, 7. a

ZLATI BRALCI

V petek, 19. 5. 2023, smo **zlati bralci** odpotovali na **zaključno prireditev bralne značke na Prevalje**. Od pouka smo odšli okoli 9.00 ter v jedilnici pojedli malico. Od 9.40 pa smo se z avtobusom odpeljali na prireditev. V Slovenj Gradcu so se nam na avtobusu pridružili zlati bralci 2. osnovne šole. Skupaj smo pravočasno prispeli v Družbeni dom. Začela se je prireditev, ki jo je vodil slovenski pisatelj, prevajalec, komik, vedno humoristični **Boštjan Gorenc – Pižama**. Govoril nam je različne stvari o slovenskem jeziku in slovenskih književnih ter tako poskrbel za smeh. Z njim smo se devetošolci ob koncu prireditve tudi fotografirali. Ob koncu prireditve pa smo sedli na avtobus ter se odpeljali proti šoli. Vse zlatim bralcem se je prireditev zdela zelo smešna in zanimiva, prav tako pa pošteno zaslužena, saj smo knjige pridno brali celih **devet let**. In ponosno lahko povemo, da letošnja generacija naše šole šteje **ZLATIH BRALCEV**. Vsi se strinjamo z besedami sodobnega slovenskega pesnika Toneta Pavčka: »Če ne bomo brali, nas bo pobralo.« Mi bomo zagotovo brali tudi v prihodnje, pridružite se nam tudi vi.

Tjaš Bricman, 9. a

KOLESARSKI IZPIT

Učenci 5. a in 5. b so v tem šolskem letu opravljali kolesarski izpit. Za izpit so morali predelati veliko teoretičnih in praktičnih vsebin (poligon in vožnja po cesti). Nekaj učencev je oboje opravilo brez težav, ostali pa so za to porabili kar nekaj truda. Za opravljeni izpit so morali opraviti teoretični del, ki se deli na vprašanja in izpit, ter praktični del, ki se deli na poligon in praktično vožnjo po cesti. Seveda pa je bil pogoj za opravljanje praktičnega dela izpita brezhibno in varno kolo. Vožnja s kolesom je veščina, ki se je z urjenjem naučiš in pridobiš izkušnje za pravilno ravnanje in obnašanje v različnih situacijah v prometu.

Helena Pečoler Oder

Moje mnenje o kolesarskem izpitu je odlično. Kolesarski izpit sem opravljal in ga tudi opravil z velikim veseljem. Nekateri (mislim, da vsi) se veselijo, da dobijo izkaznice in se bodo lahko sedaj sami vozili po cesti, drugi pa ne, saj izpita še niso opravili in se bodo lahko v promet vključevali le v spremstvu staršev.

Jezernik Aljaž, 5. b

Kolesarski izpit ni bil tako lahek, ampak sem se potrudila in sem ga opravila. Za kolesarski izpit smo se morali dobro pripraviti. Najboljša mi je bila vožnja, saj sem se tako še bolje pripravila. Morali smo znati nakazati smer, v katero bomo zavili, se vključiti v promet, primerno hitro voziti in upoštevati prometne znake.

Ana Iza Stoporko, 5. b

Pri kolesarskem izpitu je bil najtežji poligon. Najprej smo morali narediti simulacijo izpita, potem poligon in na koncu smo morali iti na cesto. Veliko ur smo se pripravljali na izpit.

Jakob Vaukan, 5. b

Na začetku smo delali simulacijo, potem smo šli na izpit. Simulacija se mi je zdela zelo težka, ampak sem jo naredila, nato sem naredila tudi izpit. Tudi ko smo delali poligon in se vozili po Šmartnu, ni bilo lahko. Zelo me je bilo strah. Ko sem naredila izpit, sem bila zelo vesela. Ni se mi dalo delati simulacije, ko pa sem dobila izpit za kolo, sem ugotovila, da se je izplačalo.

Lili Pečolar, 5. b

Kolesarski izpit mi je bil všeč. Morali smo opravljati simulacijo. Ko smo jo opravili, smo začeli s kolesarskim izpitom. Ko smo opravili teorijo, smo šli na poligon. In nato smo začeli s vožnjo po cesti.

Kaja Pečolar, 5. b

Kolesarski izpit mi je bil zelo všeč, saj sem spoznala veliko novih stvari. Včasih je bilo tudi težko, saj me je bilo pred vsakim rezultatom malo strah. Najbolj zanimiva mi je bila praktična vožnja. Všeč mi je bila, ker sem se lahko tudi sama preizkusila in vključila v promet. Naučiti smo se morali vključevati v promet, nakazovati smer z roko, uporabljati prestave in upoštevati prometne znake. Za vožnjo smo morali biti vedno zelo zbrani. Za vsako vožnjo sem se zelo potrudila. Na koncu sem bila zelo ponosna nase.

Izabela Čas, 5. b

Za uspešno opravljanje kolesarskega izpita smo morali najprej opraviti teoretični del izpita, ki je vseboval približno 25 vprašanj. Sledila je večdnevna praktična vadba na cesti. Za uspešno opravljen kolesarski izpit smo morali združiti znanje, ki smo ga pridobili na teoretičnem delu izpita in znanje iz praktičnega dela. Le-ta mi je bil najbolj pri srcu. Vadba je potekala, dokler učiteljici nista izbrali najboljše učence, ki so lahko opravili kolesarski izpit. Manj vešči učenci pa so vadili naprej, dokler niso pridobili ustreznih znanj. Ko smo določeni sošolci opravili kolesarski izpit, smo lahko odšli na igrišče igrat nogomet. Vmes pa smo opazovali sošolce, ki jim je kolesarski izpit delal težave. Sedaj komaj čakam, da dobim uradno dovoljenje za uspešno opravljen izpit. S sošolci smo se dogovorili, da gremo ob prejemu izpita skupaj v mesto na sladoled.

Jan Ravlan, 5. b

Kolesarski izpit smo začeli v računalniški učilnici. Najprej smo morali opraviti veliko vprašanj, da smo naredili teorijo, nato je sledil še praktičen del. Ta je bil zelo težak, voziti smo morali okoli šole. Ta del sem opravil med prvimi. Vse skupaj mi je bilo težko, ampak s trdno voljo sem vse opravil. Potrebovali smo tudi veliko voženj in opravljanje poligona, da nas soočijo z ovirami na cesti.

Luka Hartman, 5. b

Najprej smo morali opraviti teoretični del. Meni se je zdel najlažji. Ko smo to opravili, smo vozili na progi, kjer mi je največje težave povzročil magnet. Zelo sem bil vesel, ko sem progo opravil. Nato je napočil najtežji del - praktični del. Roke so se mi tresle od strahu. Ko pa je učiteljica povedala, da sem kolesarski izpit opravil, sem bil nase zelo ponosen.

Matija Merzdovnik Mencinger, 5. b

Preden smo šli s kolesi na cesto, smo morali opraviti teorijo. Teorija je bila kar težka, zato mi ni bila preveč všeč. Zmeraj sem bil na trnih, če bo moj odgovor pravilen ali napačen. Za opravljen izpit iz teorije smo morali pravilno odgovoriti na 20 vprašanj. Ko

smo to opravili, nas je čakal poligon. Ni bil ravno enostaven, mi je bil pa všeč in zabaven. Po opravljenem poligonu smo končno odšli s kolesi na cesto. Vožnja po cesti mi je bila zanimiva izkušnja, ki si jo bom zapomnil. Nekaj dni smo pridno vadili vožnjo po cesti. Sprva mi je bilo kar zahtevno, ampak sem vožnjo kasneje kar dobro osvojil. Dan, ko sem opravil izpit, si bom za zmeraj zapomnil, saj sem bil zelo zelo vesel. Sedaj lahko sam vozim po cesti, zavedam pa se, da moram vselej biti zelo previden.

Nik Kac, 5. b

Pri kolesarskem izpitu mi je bilo zelo všeč, saj sem se veliko naučila. Ni mi bilo všeč pa to, ker sem morala čakati, da sem lahko spet vozila, ampak sem se potem na to navadila. Zanimivo mi je bilo to, ker sem se na cesti znašla v različnih situacijah. Veliko sem se morala učiti in vaditi, če sem sploh želela delati poligon na igrišču. Ni mi bilo lahko, ampak sem se zato potrudila. Kolesarski izpit sem opravila brez napak.

Teja Kobold, 5. b

Pri kolesarskem izpitu mi je bilo zelo všeč to, da sem se veliko novega naučila, da sem spoznala prometne znake in se naučila, kako se obnašam na cesti. Teorija mi je bila kar težka, malo lažje pa mi je bilo na cesti. Ni mi bilo najbolj všeč, ko smo v vročini morali stati v vrsti, da bi prišli na vrsto, vendar sem se tudi na to navadila. Skoraj vsak vikend smo z mojo družino vadili, da sem se pripravila na izpit. Pri kolesarskem izpitu mi je bilo zanimivo, ko sem čakala, da mi učiteljice povejo, ali sem naredila izpit. Ko sem izvedela, da sem naredila izpit, sem bila zelo vesela. Ugotovila sem, da ves trud ni bil zaman.

Tija Sečnjak, 5. b

V šoli smo začeli s kolesarskim izpitom. Da bi ga uspešno naredili, smo morali opraviti teorijo, poligon in vožnjo s kolesom po Šmartnem. Teorijo sem vadila v šoli in doma. Najtežji so se mi zdeli prometni znaki. Prvi lep dan, ko smo že vsi opravili teorijo, smo začeli voziti poligon. Od začetka se mi je zdel zelo težak, a potem vedno lažji. Najtežji del mi je bil magnet, ki je vsem delal težave. Po uspešno opravljenem poligonu, je sledil zadnji del – vožnja po Šmartnem. Vsak teden sem s starši pridno vadila. Zelo sem vesela, da sem opravila kolesarski izpit.

Tija Bricman, 5. a

V šoli smo začeli s krožkom in pripravami na kolesarski izpit. Najprej smo morali opraviti teorijo, da bi se lahko samostojno vozili. Teoretični del sem opravila v drugem poskusu. Tam je bilo veliko vprašanj. Kasneje smo začeli s poligonom. V šolo smo si pripeljali kolesa in jih puščali v kleti naše šole. Na poligonu je bilo veliko nalog, ki sem jih uspešno opravila. Zadnja naloga je bila najtežja – magnet. Učiteljica nam je dala zadnjo možnost, ki sem jo opravila. Bila sem zelo vesela. Naslednji dan je učiteljica pokazala pot, po kateri bomo vozili po Šmartnem. Prvo vožnjo me je bilo zelo strah. Za večjo varnost smo si oblekli rumene brezrokavnike. Ko smo velikokrat že vozili, sem bila bolj mirna in sem že bolje vozila. Nenapovedano sta učiteljici pisali, kdo lahko opravlja izpit. Prvič nisem bila poklicana, zato sem bila zelo živčna. Naslednji odmor sta učiteljici poklicali še mene. Zelo sem bila vesela. Ko sem končala z vožnjo, je učiteljica povedala, da sem opravila kolesarski izpit. Bila sem presenečena in vesela. Kolesarski izpit je bil zelo zabaven in tudi malo težek. Komaj čakam, da se bom v šolo prvič peljala s kolesom.

Maja Juvan, 5. a

Najprej smo naredili teorijo. Ko smo naredili teorijo, smo morali narediti še poligon. Najtežje je bilo prenesti magnet. Morali smo ga prenesti iz enega manjšega stebra na drug manjši steber, pri tem pa je bil magnet na vrvi in se je lahko steber podrl. Premagati smo morali še druge ovire. Jaz pa sem poligon naredila v prvo. Ko smo vsi naredili poligon, smo se šli vozit po Šmartnem. Doma sem vadila vožnjo z odročeno roko. Veliko smo vadili vožnjo po Šmartnem. Ko me je učiteljica poklicala, da grem delati zares, me je bilo zelo strah. Ko sem izvedela, da sem naredila, sem bila zelo vesela.

Zarja Čas, 5. a

Za kolesarski izpit sem se pripravljala tako, da sem najprej pregledala opremo kolesa. Nato pa smo se jaz, ata ter brat Blaž vozili po Šmartnem in naprej. Pred izpitom sem se poskušala čim bolj pripraviti, zato sem si še sama naredila poligon. Tisti dan, ko smo prišli v šolo s kolesom, moje mame in očeta ni bilo, zato me je v šolo spremljal deda in moj pes Zoro. Ko pa smo začeli voziti poligon na igrišču, mi je šlo dobro. Ampak razjezilo me je, ko sem imela vse prav, razen zadnje vaje, ki se je imenovala magnet. Vendar sem vseeno potem opravila poligon. Zelo pa mi je bilo všeč, ko sem lahko pomagala drugim. Ko smo začeli voziti po Šmartnem, ni bilo več tako lahko. Bila sem prepričana, da ne bom opravila izpita. Najbolj pa je bilo grozno, da moje mame in očeta ni bilo doma, tako da sem morala vaditi z bratom Gašperjem. On pa je imel zelo malo časa. Ampak potem sem se nekako potrudila in vsak dan mi je šlo bolje. Nato pa sem le opravila kolesarski izpit in bila sem zelo vesela.

Eva Miheu, 5. a

Kolesarski izpit smo pričeli s teorijo. Ko smo se naučili praktične naloge, smo začeli delati teorijo. Pri teoriji mi niso bile všeč naloge za 2 točki. Po teoriji smo se odšli vozit po poligonu. Pri poligonu je bilo najtežje opraviti magnet. Po praktični vožnji smo šli vozit okoli Šmartna. Čez čas smo tudi obrnili smer. Čez en teden smo šli delati izpit. Ko sem delal izpit, me je bilo strah. Naslednji dan smo dobili kolesarske izkaznice. Kolesarske izkaznice smo dali v podpis staršem.

Jan Klemenc, 5. a

PLANINSKO-ZELIŠČARSKI TABOR V ŠOLI

Tretješolci in drugošolci smo prespali v šoli. Najprej smo šli na pohod do Herčevega mlina. Zraven nas sta bili učiteljici Renate Bašek in Marija Z. Friškovec. Pri Herčevem mlinu smo nekaj prigriznili in nato odšli nazaj do šole. Obiskali smo tudi spomenik kurirke Lenčke Mrzelove. Ko smo se vračali, smo med potjo nabirali koprive. Nekatere so koprive tudi opekle. Nabrali smo jih polno košaro. Zvečer je nato nekaj tretješolcev z učiteljico Renate peklo palačinke. Spekli so jih zelo veliko. Sledila je večerja. Jedli smo zelenjavno juho in palačinke iz kopriv, ki smo jih sami nabrali. Učiteljica Marija nam je pripravila igro Skriti zaklad. Reševali smo gozdne naloge. Potem smo imeli ples. Nato smo si umili zobe in odšli spat. Nekateri so takoj zaspali, drugi pa so menili, da morajo dolgo bedeti, kar pač prvič spimo v šoli. Zjutraj smo se zgodaj zbudili in odšli na jutranjo telovadbo ter sprehod po šoli. Nato smo zajtrkovali, vse pospravili in odšli domov. Bilo je odlično, zabavno, veselo ... Na kratko, imeli smo se zelo lepo.

Anika Šuler, 3. b

GORENJSKA

Petošolci smo se v četrtek, 15. 6. 2023, odpravili na zaključno ekskurzijo na Gorenjsko. Ogledali in čudili smo se slapu Savici, se z gondolo peljali na vrh Vogla in občudovali razgled in neokrnjeno naravo. Pot smo nadaljevali z vožnjo s turistično ladjo po Bohinjskem jezeru. Izvedeli smo legendo o imenu Bohinj. Dan smo preživeli v prijetnem, sproščenem vzdušju.

Darja Podjavoršek in Helena Pečoler Oder, razredničarki 5. razredov

NARAVOSLOVNI DAN TRETJEŠOLCEV

V sredo, 16. 6. 2023, smo odšli v živalski vrt v Ljubljano. Ogledali smo si različne vrste živali. Podrobneje smo spoznali kraljevega pitona, tenreka in rdečevrato želvo. Nato smo odšli v center Ljubljane, kjer smo si pogledali spomenik Franceta Prešerna in se sprehodili po Tromostovju. Nato smo šli v McDonalds. Najbolj všeč mi je bilo, ko smo se peljali čez zmajski most.

Pika Črešnik, 3. b

V živalskem vrtu v Ljubljani sem bila prvič in nič nisem vedela, kaj bo. Prvič sem prijela kačo in si jo dala okoli vratu. Videla sem tudi gamse, kozoroge, slona, zebre, kamele in še druge živali. Bilo je tudi veliko otrok.

Neža Strmčnik, 3. b

V sredo smo bili v živalskem vrtu. Videli smo volkove, medvede, morskega leva in druge živali. Imeli smo vodenje. Nekateri so kačo božali, jo dali v naročje, najbolj pogumni pa okoli vratu. Po ogledu smo si lahko kupili igračo. Šli smo tudi v center mesta in v McDonalds.

Anabel Marčič Tušnik, 3. b

Kaj je bilo učencem 3. b razreda v živalskem vrtu najbolj všeč?

Najbolj všeč mi je bilo, ko sem lahko imel kačo okoli vratu in ko smo šli v McDonalds.

Adijan Pozderac

V živalskem vrtu sem videla slona, kače, želvo ... Všeč mi je bilo, ko sem imela kačo okoli vratu. Veliko novega sem se naučila. Kupila sem si plišasto kačo.

Neja Štumpfl

Všeč mi je bilo, ko smo videli žirafa in vse druge živali. Lahko smo si kupili igračo in šli v McDonalds.

Hana Zdovc

Najboljše je bilo, ko sem imel kačo v naročju in ko sem gledal morskega leva.

Luka Kadiš

V živalskem vrtu je bilo super, saj smo si lahko kupili plišaste kače.

Ula Konečnik

Najboljša je bila predstava morskega leva.

Lana Slemenik

V živalskem vrtu je bilo zelo zabavno. Najboljše je bilo, ko sem lahko imel kačo okoli vratu. Najlepše živali pa so bili volki, risi in kozorogi.

Jalen Gams

Naravoslovni dan smo preživeli v Ljubljani. V živalskem vrtu mi je bilo najbolj všeč, ko so hranili morskega leva in ko sem imel kraljevega pitona okoli vratu.

Erik Gruber

Najbolj všeč mi je bilo, ko sem videla mačjo pando. V trgovini smo si kupili plišaste živali. Igrali smo se tudi na igralih. Zelo je bilo zabavno.

Ajda Konečnik Ivešič

Najbolj zanimiva in najboljša je bila predstava morskega leva.

Tia Vodončnik

V živalskem vrtu sem videla veliko živali. Najbolj všeč mi je bila kapibara in to, da sem imela kačo okoli vratu.

Janja Stopernik

Najboljše je bilo, ko smo gledali morskega leva, ki je skakal iz vode in se igral ter ko sem imel kačo okoli vratu.

Anže Britovšek

Všeč sta mi bila morski lev in žirafa.

Eva Šavc

V živalskem vrtu v Ljubljani sem spoznal nove živali. Bilo je lepo.

Tian Moric

PLANINSKO-ZELIŠČARSKI TABOR NA KMETIJI LEŠNIK

V petek, 16. 6. 2023, smo šli na planinsko-zeliščarski pohod na kmetijo Lešnik. Najprej smo pomalicali, potem pa smo se šli igrat. Igrali smo nogomet, odbojko, badminton in bilo je zelo fajn. Potem sta nam gospod in gospa, ki sta bila planinca in alpinista pokazala, kako se pleza in varuje v gorah. Nato smo imeli večerjo, ki je bila zelo dobra. Nato smo se spet igrali. Ko se je stemnilo, je prišel gospod, ki nam je zelo veliko povedal o nočnih žuželkah. Lahko smo jih opazovali. Potem smo šli spat.

Matevž Žgur, 4. a

USTVARJALNICA

DRUŽINA

Družina je lepa množina,
je ena in edina, je ati, otrok in mama,
je teta, ata in mama stara.
Družina življenje polepša,
v družini se jočemo in se smejimo,
eden za drugega vedno skrbimo,
se užaljeni jezimo
in si kmalu vse oprostimo.
Zaupamo si vse male skrivnosti,
zatečemo v topel se objem izven
žalosti.

Ema Kovše, 5. a

Pri pouku smo brali zgodbo Ele Peroci z naslovom Moj dežnik je lahko balon. Nato smo izbrali eno izmed naših najljubših pravljic in ju združili, tako da je nastala nova. Kaj smo ustvarili, si lahko preberete v nadaljevanju.

Medvedek Jaka in Jelka

Deklica Jelka se je igrala z žogo. Žogo je metala v zrak in enkrat jo je vrgla tako visoko, da ji je padla v potok. Potok je žogo odnesel do kmetije, kjer je živel medved Jaka. Medved Jaka se je sprehajal ob potoku in opazil žogo, ki je plavala v potoku. Žoge se je zelo razveselil. Skočil je v vodo in ujel žogo. Kmalu je pritekla žalostna Jelka. Ko je videla, da je žogo ujel medvedek Jaka, se je razveselila. Medvedek Jaka ji je žogo vrnil. Jelka se mu je zahvalila in ga povabila, da se pride igrat k njej domov. Medvedek Jaka je bil povabila zelo vesel, Jelka pa je srečna odhitela domov.

Luka Kac, 3. a

Bratovščina Sinjega galeba in Jelka

Nekoč je živila Jelka. Rada se je družila z mornarji, ki so se imenovali Bratovščina Sinjega galeba. Veliko so pluli in nekega dne so odkrili tihotapsko skladišče. Pri tem so jih zalotili tihotapci in jih ujeli. Zaprli so jih pod palubo. Jelka in mornarji so se uspeli rešiti in pripluli v domači pristan.

Anže Sušec, 3.a

Jelka in Sneguljčica

Nekoč je živila Jelka, ki se je igrala z novo rdečo žogo. Starši so bili zelo hudi, ko ji je padla v potok. Sedla je pod svoj dežnik, da ne bi gledala hudih obrazov. Z dežnikom je poletela do Sneguljčice. Skupaj sta odšli do palčkov, ki so se ju zelo razveselili. Čarovnica je pretentala Sneguljčico, da je ugriznila v strupeno jabolko. Sneguljčica je padla v globok dolg spanec. Jelka je z dežnikom poletele do zaljubljenega princa na belem konju. Princ jo je s poljubom rešil iz globokega spanca. Jelka je poletela nazaj v Ljubljano. Princ in Sneguljčica sta srečno živila do konca svojih dni. Ko se je Jelka vrnila domov, je ugotovila, da je za nekaj časa zadremala in si je vse to le predstavljala.

Tija Uranc, 3. a

Palačinkarna in Jelka

Nekega dne je živel lisjak Jaka, ki je za najboljšo prijateljico imel Jelko. Nekega dne je očka rekel Jelki, da se z lisjakom ne sme več igrati, ker vesno pride umazana domov. A Jelka se ni hotela posloviti od Jakoba, zato je odprla dežnik in z lisjakom Jakobom sta odletela v nebo. Očka je gledal za njima in kričal: "Jelka, takoj pridi nazaj. Takoj!" A Jelka se ni ozirala na to in se ni vrnila. Z Jakobom sta z dežnikom pristala na travniku. Tam je bila dežela Klobučarija. Lisjak Jakob je nabral tri klobuke: enega za mamo, enega za očka in enega za Jelko. Čez čas sta se vrnila domov in lisjak Jakob je podaril klobuke Jelkini mami, očetu in Jelki. Jelkin očka je rekel, da se Jelka lahko igra z lisjakom.

Zoja Uranc, 3. a

Zelena pošast in Jelka

Otroci so v šoli risali, kar so delali med počitnicami. Najlepšo risbo bo učiteljica prilepila na hodnik. Izbrala je Alenkino risbo. Lucija je bila zelo jezna. Jelka jo je hotela potolažiti, a jo je Lucija porinila stran. Jelka je postala jezna. Lica so se jima začela barvati zeleno.

Oče je prišel po Lucijo in Jelko. Naenkrat je zagledal soseda z novim in zelo lepim avtom. Postal je jezen in še njega je napadla zelena pošast. Ko se je mama pripeljala iz službe, so v en glas zatarnali: "Pa ne še ti!" Tudi mama je bila zelo jezna, ker se je njena sodelavka važila z novo obleko in klobukom. Zdaj so bolani že vsi.

Naslednji dan otroci izdelujejo lutke iz cunj. Učiteljica spet izbere najlepšo in jo pritrdi na steno. Tokrat je najlepša Lucijina lutka in Luciji se takoj polepša obraz. Ko pride oče po njiju, se objamejo in se odpeljejo na kolesu za štiri osebe. Ko pridejo domov, jim mama vsa vesela pove, da je zmagala na modni reviji. Očka vesel pove, da ga vsi občudujejo na kolesu za štiri. Lucija pove, da je njena lutka najlepša v razredu, in Jelka pove, da je vesela, da je Lucijina lutka najlepša v razredu.

Vesna Hrastelj, 3. a

Zvezdica Zaspanka in Jelka

Nekega večera je Jelka na terasi gledala zvezde. Medtem je ena zvezdica padla na njeno teraso. Zvezdica ji prestrašena pove svoje ime in jo prosi za pomoč. Jelka je nekaj časa razmišljala in nato je zvezdici Zaspanki povedala načrt. Jutri bosta šli v sobo Jelkinega brata in iz lego kock sestavili raketo. Ker pa raketa iz lego kock ni mogla leteti, je bila Jelka žalostna. Takrat pa se zvezdica Zaspanka spomni, da ima s seboj čarobni prah, ki naredi, da stvari oživijo. Tako je raketa poletela v vesolje, v njej pa je sedela zvezdica Zaspanka.

Marcel Lesjak, 3. a

Duhec Tobijas straši Jelko in Elizo

Jelka in Eliza sta bili sestri. Nekega dne so se z družino vselili v staro hišo, v kateri je živel duhec po imenu Tobijas. Ko je skozi okno zagledal sestri, si je mislil: "To bo prava duhastnična zabava." Ponoči je začel strašiti obe deklici. A ni ju samo strašil, je izvajal tudi razne vragolije, ki so bile zelo smešne. Čez čas se ga deklici nista več bali in ni mu jih več uspelo prestrašiti. Zato so se dobro spoznali in se sprijateljili.

Vito Vrčkovnik Špegelj, 3. a

Peter Nos in Jelka

Nekega dne se je Jelka igrala z novo žogo. Žoga ji je padla v potok. Z dežnikom je poletela in videla je črnega psa, ki je bil vedno žalosten. Tam je bil Peter Nos s prijatelji. Skušali so razveseliti črnega psa, a je bil še vedno žalosten. Bila je že tema. Vsi so odšli domov. Naslednji dan psa niso našli nikjer. Prišel je Peter Nos in jim povedal, da je psa odpeljal v Deželo srečnih psov.

Brina Šmon, 3. a

Jelka in Rdeča kapica

Nekoč se je Rdeča kapica odpravljala k babici. Na poti je srečala sošolko Jelko in skupaj sta nadaljevali pot k babici. Jelka je s seboj vzela rdečo žogo. Igrala se je z njo, dokler ji ni padla v vodo. Rdeča kapica jo je pomagala iskati, vendar je nista našli. Odpravili sta se naprej k babici. Žogo jima je pomagala poiskati babica, ki jo je našla in jo dobila iz potoka. Rdeča kapica je dala babici košarico dobrot. Babica je bila srečna. Počil je lonec in pravljice je konec.

Eva Kovač, 3. a

Pet kužkov išče pravega in Jelka

Nekoč je živel pet kužkov in deklica Jelka. Nekega dne so si kužki zaželeli kužka. Pri iskanju jim je pomagala Jelka. Kužka so iskali zelo dolgo. Eden je bil preglasen, drugi pretih, tretji je bil preveč poreden. Ko so že skoraj obupali, je Jelka našla pravega kužka. Na koncu so bili vsi kužki veseli.

Julija Kotnik, 3. a

Poznate pregovor »Vsak je svoje sreče kovač«?! No, Miška iz pravljice je ta pregovor razumela dobesedno in je odšla h kovaču ter si kovala srečo. In kaj se ji je zgodilo, ko je bila njena sreča skovana in je odšla proti domu?!

Miška gre proti domu in si govori: "Joj, kakšna sreča." Našla je štiriperesno deteljico, jo utrgala in si zaželela, da bi imela prijateljico. Želja se ji je uresničila in kar naenkrat je za njo stala prijateljica. Miška je bila zelo vesela. Skupaj sta odšli domov, skuhalo sta si čaj, spekli kokice, prižgali televizijo in skupaj zaspali.

Žana Koštomaj, 3. a

Med potjo je miški njena skovana sreča rekla: "Vse, kar si boš zaželela, boš dobila."

Miška si je zaželela, da bi bila v igralnici, in želja se ji je v trenutku izpolnila. Bila je srečna do konca svojih dni.

Ela Vita Pranjković, 3. a

Ko je miška prišla domov, je našla novo drobtinico kovine, kladivce in nakovalce. Skovala je novo srečo in si zaželela še več drobtinic kovine in si naredila še več sreč. Ker je imela sreče preveč, jo je dala svojim prijateljem.

Anže Hartman, 3. a

Ko je miška odhajala od kovača, je nenadoma zagledala letalo, ki se ji je naglo približevalo. Miška ni vedela, kaj naj stori. Njena sreča ji je pomagala. Veter je začel pihati zelo zelo hitro in močno in letalo je pristalo na polju. "Joj, kakšna sreča," si je rekla miška. "Na srečo sem si naredila ta košček sreče." Ko je prišla domov, je začela kuhati kosilo. Steklena posoda ji je padla na tla, a se ni razbila. In spet ji je pomagala njena sreča. Bila je zelo vesela, da ima takšno srečo in živela je srečno do konca svojih dni.

Brina Čas, 3. a

Miška vzame svojo skovano srečo in gre domov. Postala je lačna in kar naenkrat z neznanega pade velik oreh. Miška ga takoj poje. Nato nadaljuje pot in skoraj pade v luknjo. Joj, kakšna sreča. Vse to je opazoval zajček. Pridrvi do miške in jo vpraša: "Kaj imaš to?" "Mišjo srečo. Sama sem si jo skovala." Zajček bi tudi rad imel srečo, a si je ni upal ukrasti miški. Raje se je vrnil v svoj brlog, miška pa je nadaljevala pot domov.

Gal Jus, 3. a

»Joj, kaj se nam je zgodilo. Naši starši so postali otroci. Katastrofa. Nam bo uspelo, da jih spremenimo nazaj v starše!?!«

Nekega dne sem prehitro prišel iz šole. V zgornjem nadstropju sem slišal čudne in glasne zvoke. Bil sem kar malo prestrašen, a sem se opogumil in odšel na vrh pogledat, kaj se dogaja. Potiho sem pokukal skozi vrata. Videl sem svoja starša, kako si podajata avtomobilčke. Zgledalo je smešno in zanimivo.

Žan Černič, 3. a

Nekega jutra sem se zbudil in sta se ata in mama igrala z mojimi igračkami. Meni ni bilo nič jasno, kajti obnašala sta se kakor jaz. Moral sem skuhati kosilo, peljati psa na sprehod, čistiti hišo ... Naslednje jutro sem se zbudil in starša sta se obnašala normalno in ne kakor jaz.

Jaša Deželak, 3. a

Nekega dne sem se zbudila in odšla v kuhinjo, da si naredim zajtrk. Ko sem zajtrk postavila na mizo, sem zaslišala čudne glasove. Sledila sem glasovom in ugotovila, da se starša igrata z mojimi igračkami. Opazovala sem ju in ugotovila, da ste se starša spremenila v otroka. Vrnila sem se v kuhinjo in pojedla zajtrk. Ko sem se vrnila v sobo, sem videla, da se še vedno igrata z mojimi igračkami. Vprašala sem ju, če se lahko igram z njima. Starša sta odgovorila, da se lahko igram z njima. Nato smo se ure in ure igrali in se imelo lepo.

Zoja Černič Vocovnik, 3. a

Nekega dne sta ati in mamam postala otroka, jaz pa kar naenkrat velika punca. Ati ima mama sta se obnašala kot otroka: valjala sta se po tleh, nista me hotela ubogati. Nisem vedela, kaj naj storim, da bi jaz lahko bila spet otrok. Igrala sta se z mojimi najljubšimi igračkami. Rekla sem jima, da naj se nehata igrati z mojimi igračkami. Bil je čas kosila in morala sem nekaj skuhati, a sem se opekla. Po kosilu smo šli na sprehod. Videli smo muco. Pobožali smo jo. Bila je puhasta. Naenkrat sem padla po stopnicah. Ati in mama sta se ustrašila zame in tako sta spet postala starša. Jaz sem spet lahko bila otrok. Vsi smo bili veseli.

Klara Smrtnik, 3. a

Prejšnji ponedeljek sem se zbudil in videl atija, ki se je igral z mojimi kockami. Sestavil je avto. Mami se je igrala s sestrinimi punčkami. Jaz sem moral narediti zajtrk in skuhati kosilo. Nato sem moral še pospraviti za njima. Skuhal sem jima kavo in ko sta jo popila, sta se spremenila spet v starša.

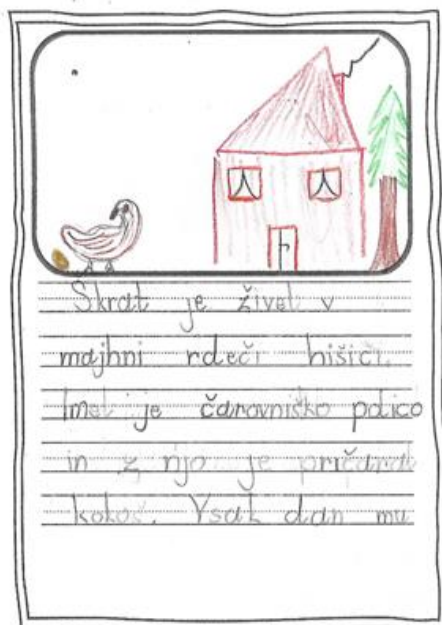
Lovro Štinjek, 3. a

Nekega dne sem se zbudila in videla, kako se je mama igrala z mojimi igračkami. Morala sem ji skuhati kosilo. Zvečer sem jo morala spraviti spat. A ni hotela v posteljo, razgrajala je posod. Obljubila sem ji, da ji bom prebrala pravljico. Po pravljici je zaspala. Naslednje jutro je bilo vse kot po starem.

Maša Marhat, 3. a

Nekega jutra, ko sem vstala in prišla v dnevno sobo, sem tam zagledala očeta, ki se igra z mojimi igračkami. To je bilo zelo nenavadno. Ker pa očka ob vikendih kuha, sem morala to opravilo sedaj prevzeti jaz. Takoj sem se lotila priprave kosila, očka pa se je še vedno igral. Ko sem ga poklicala h kosilu, ni hotel priti, ker se ni mogel ločiti od igre. Morala sem biti zelo huda, da me je ubogal. Po kosilu pa se je še kar igral, tako da sem morala jaz potem še odnesti smeti, pokositi travo, opravi avto ... Nato pa sem se k sreči zbudila in ugotovila, da so to bile le sanje.

Enja Laure, 3. a

Nekoč je zajček
ugotovil, da se je
znašel v pravljičnem
gozdu. Kar naenkrat
so vse živalice

zaspale. In prišli
so lovci in živali
zaprti v velike
kletke. Živali so
opazile, da niso več

doma. Hotele so
pobegniti iz velikih
kvetik. Majale in
majale so kletke.
Invec se je zavetel

v kletke in
odprli jih je
in živali so
pobegnile. In šla
počasi razaj davnov

Ampak ni se jim
posrečilo. Lovci so
čekali za njimi.
Živali so čakale.
kolikor so jih

nesle tace, ampak
lovci se niso kar.
Čakali vdajali.
Končno so pobegni-
le in imeli so zaba-
vo.

MOJ DOM IN MOJA DOMOVINA

Kje je moj dom, kje sem doma?

Je to le hiša ali vsa Slovenija?

So dedki in babice mi govorili,

da ponosno so se za državo našo borili.

Zakaj stoletja morala so iti mimo,

da Slovenci smo dobili svojo domovino?

Pogumno in odločno smo v boj se podali,

da samostojen narod pred leti smo postali.

Je marsikdo na tuje svojo srečo šel iskat,

v stiski se rad spomni vonja domačih trat.

Kar tujega vdira k nam, izbirajmo previdno,

kar naših je zakladov dar, negujmo pridno!

Narava nam Slovincem je zaklade podarila,

reke, polja in gozdove vse nam izročila.

Ponosna sem, da tu živim, kjer ljubezen je doma,

kjer brezskrbno in veselo se vsak otrok igra,

kjer odločno sliši se domačih pesmi se glas,

kje je doma prijaznost, ki je dek vseh nas.

Ime Slovenija smo ponesli v širni svet,

želim si, da bi jo poznali še vrsto let.

Trudimo se in ohranimo to našo lepo domovino,

negujmo dediščino, jezik in kulturo,

da le še zgodovina bo spomin na hudo uro.

Eva Kovše, 9. a

POTUJEM PO ZEMLJI NAŠI

Hodim po zemlji naši,
kjer doma so znani košarkarši.

takšna znamenitost le Sloveniji je
dana.

Me slovenska mati je rodila,
sem slovensko kri od nje dobila.

Na slovensko obalo poleti odhitim,
pozimi pa na Roglo smučat oddrvim.

Skozi Šmartno se reka Mislinja vije,
ki se nato v reko Dravo izlije.

Triglav se v daljavi bohota,
očak naš v vsej svoji lepoti.

V prestolnici Ljubljani, Prešernov kip
stoji,
radi si ga ogledajo turisti vsi.

Na Ptuju so pozimi kurenti doma,
slavni karneval ves širni svet pozna.

Maribor na Štajerskem prav težko
zgrešiš,

Se tujec vsak čudi njeni lepoti,
prijaznim ljudem, tudi dobroti.

vedno ga rad obiščeš, se v njem
poveseliš.

Imejmo radi našo težko priborjeno
domovino,

Postojna po človeški ribici je znana,

bodimo ponosni na njeno bogato
zgodovino.

Eva Kovše, 9. a

LITERARNI NATEČAJ BODI PISATELJ/PISATELJICA

Literarni natečaj Bodi pisatelj/pisateljica že vrsto let pripravljajo v Pionirskem domu Ljubljana. V šolskem letu 2022/23 so natečaj zasnovali drugače. Tokrat niso pripravili izhodiščnih odlomkov različnih literarnih del. Izhodišče letošnjega literarnega natečaja je bila beseda "**SOLIDARNOST**".

Z literarnim prispevkom **Hopin dnevnik** je na natečaju sodelovala tudi sedmošolka **Gaja Mlakar Gilčvert, 7. b.**

HOPIN DNEVNIK

Spet ta grozen ponedeljek. Po eni strani mi je všeč, ker bom po dveh dneh končno dobila topel obrok, po drugi strani pa se mi bodo sošolci zopet posmehovali. Pa še test iz slovenščine pišemo, a se nisem mogla učiti. Spet bom dobila cvek in vem, da je konec, ponavljala bom razred. Čeprav vem, da šolo opravljam zase, mi je žal za starše, saj vse, kar imata, vlagata vame in prav zato mi je ime Hope. Moje ime pomeni upanje. Ko pridem v šolo, najprej zagledam učiteljice. Ker vedo za moje razmere doma, so do mene vedno prijazne. Mislim, da so najbolj solidarne osebe. Pomagajo mi na različne načine, z dodatno razlago snovi, z domačimi nalogami, tudi z oblačili so me že kdaj rešile. Pomagajo, zelo mi pomagajo. Zelo pa pomaga že sam njihov pogled. Sočutje ... V šoli me vsak dan pozdravijo kot človeka, ne posmehujejo se mi, kot to počnejo moji vrstniki. Prav oni izkoristijo ČISTO vsako možnost, da me zbadajo. Čeprav zares ne razumem tistih, ki me zbadajo, kot tudi ne tistih, ki me samo pogledajo, nato pa svoj pogled preusmerijo v tla. A mi je zares vseeno, vseeno mi je za vse te prazne poglede. Samo da je pouka konec in lahko grem domov. No, najprej moram še na Karitas z mamom, da dobim nova oblačila. Priznati pa moram, da ljudje, ki oblačila podarijo, zares lepo skrbijo za njih. Na Karitasu sem se pogovarjala z eno izmed prostovoljk, ta mi je resnično pomagala s svojo zgodbo, ki je bila zelo podobna moji. Takrat, takrat je padla odločitev. Odločila sem se, da bom svoje življenje resno spremenila. Takrat sem si zaželela, da bi lahko tudi jaz nekoč pomagala ljudem v stiski. Mislim, da bi moje življenje bilo brez tistega dne zelo drugačno. Včasih, v tistih hudih časih me je res prešinila misel, da sploh nima smisla, da živim, a tega nisem želela zapisati v dnevnik. Tisti časi so mimo, bilo pa je hudo. Danes sem na vrsti JAZ, da vrnem, kar sem prejela. Zelo rada pomagam ljudem, tudi drugim svetujem o različnih vrstah pomoči in vse te izkušnje rada delim z ljudmi. Solidarnost drži svet drži pokonci, brez nje bi bilo vse

črno-belo. In čeprav o solidarnosti lahko slišimo vsepovsod, mislim, da se načina, kako jo bomo ljudem pokazali, sami naučimo. Najprej pa moramo čutiti in jo občutiti, začutiti potrebo po tem, da preprosto pomagamo. Solidarnost je tudi mene naredila boljšega človeka. Kar dobiš, deli naprej.

MLADI PESNICE in PESNIKI

V okviru natečaja otroške poezije **RIMA RAJA**, Festival otroške poezije, je s svojim prispevkom sodelovala tudi devetošolka **Nuša Ovnič**.

PRIJATELJSTVO

Srečo delila in
žalost sem skrila,
izgubila veselje
in dobila trpljenje.

Zgubila nekoga
ostala sem sama,
nekoga spoznala,
ki bil je veselje.

Sem srečna postala,
nikogar se bala,
dokler ni življenje
spet dalo mi trpljenje.

Dve leti sta minili,
izgledam zdaj bolje,

v sebi se še vedno
ne vidim najboljše.

Imam dve osebi,
ki me znata sprejeti,
znata pomagati in
me močno objeti.

Za nič na tem svetu
ju ne bi oddala
in svoje življenje
za njuni bi dala.

Ko slišim besedo „prijatelj“,
meni je znano
in vem, da je pravo,
ker nikoli ni samo.

Čarobni dragulj

Nekoč sta živela kuža Piki in muca Pika.

»Pika, kje si?« je kuža klical muco.

»Tukaj sem, kuham kašo« je ta odgovorila.

»A to tako diši?« je odvrnil kuža.

Muca mu je odvrnila: »Le kje je čarobna sestavina? Spet moram k materi Naravi. Samo ne vem, kje živi. Prejšnjo pomlad se je preselila. Mogoče ve stara muca? Piki, vzemi košaro, greva jo iskat.«

Muca Pika in kuža Piki sta se odpravila na pot. Hodila sta dve uri po potki mimo travnika in slapa.

Končno sta prispela na cilj in potrkala na vrata: »Tok, tok.«

»Naprej!« je stara muca povabila kužka in muco.

Povprašala sta jo, kje bi našla mater Naravo, in stara muca jima je svetovala: »Mater Naravo lahko najdeta samo z draguljem. Ta dragulj se nahaja v zlati jami.«

»Kako pa prideva do tja?« sta bila radovedna muca in kuža.

Stara muca je vedela tudi to: »Po čarobni reki.«

Muca in kuža sta šla na pot. Vzela sta čoln in odveslala po čarobni reki.

Končno sta le prispela do zlate jame in našla dragulj.

Pika je vprašala: »Dragulj, povej, kje se skriva mati Narava?«

Dragulj je odvrnil: »Mati Narava je prav v tej jami.«

»Tukaj sem! Kaj pa želita?« se je zaslišalo iz temnega kota zlate jame.

Muca in kuža sta veselo povedala: »Čarobno sestavino bi rada imela.«

Mati narava jima je izročila čarobno sestavino in dodala: »Previdno ravnajta z njo in veliko sreče.«

Pika in Piki sta veselo odšla domov in še zmeraj srečno živita in čarobno sestavino delita.

Ajda Vidovič, 2. a

Nova knjiga: Nepremagljiva žoga in ekipa (Založba: Gollllll)

Nekoč je bila neka ekipa, ki je bila nepremagljiva.

Ko je ekipa prišla na igrišče, so bili nasprotniki zelo prestrašeni. Eni so zbežali z igrišča, drugi niso hoteli igrati, tretji pa so le igrali.

Ko je sodnik prijel žogo, je postala nepremagljiva. Ampak ne za vse. Nepremagljiva je samo za nepremagljivo ekipo. Ime ima Champions Lig!

Ko je kapetan brcnil žogo, je zelo lepo podal naprej.

Ko pa je napadalec z imenom Gol brcnil žogo, je šla v gol. Tako so kar naprej zmagovali.

Vsakič, ko proslavljajo zmago, spišejo Cedevito, počistijo za seboj in gredo na avtobus ter domov.

Bine Žgur, 2. a

Čudežni lonček

Nekoč je živila mlada ženička. Ni imela hrane, zato je šla v gozd in je srečala prijazno čarovnico.

Dala ji je čudežni lonček in ženička je šla domov. Lonček je postavila na mizo in mu je rekla: »Lonček, kuhaj!«

In lonček je začel kuhati.

Anika Rader, 2. a

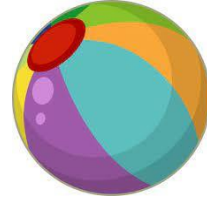
Čarobna žoga

Nekoč je živela čarobna žogica in je skakala naokoli. Nikoli ni padla na tla.

delovala in veselo naokrog poskakovala.

Nekoč pa je ta žogica le padla na tla, ker je urok nehal delovati.

Žogico je na tleh našla punčka. Izrekla je prave čarobne besede in žoga je spet

Julija Ocepek, 2. a

Zmajev jezdec

Nekoč pred davnimi časi je bila gora. Toda za njo so živeli zmaji, ki so ugotovili, da ljudje osvajajo svet.

Eden izmed zmajev je vprašal drugega zmaja: »Kje je rob sveta?«

Oba skupaj sta odšla iskat ta rob sveta. Manjši zmaj pa še ni znal leteti. Stopil je na rob gore in kar poletel. Pristal je v mestu, kjer je srečal zmajevega jezdec.

Alex Pečovnik, 2. a

Čudežna gora

Nekoč pred davnimi časi so živeli zmaji in čarovnice. Ko je bila zima, so zmaji zaspali. Čez nekaj mesecev pa so se zmaji prebudili.

Vid Jan Tasič, 2. a

O mleku, ki se je lahko popilo

Nekoč je živelo mleko. To mleko se je lahko popilo. A tega mleko ni želelo več.

Mama mu je prigovarjala, da je vsak poseben, vendar mora dovoliti, da ga ljudje pijejo.

Mleko pa tega ni želelo poslušati: »Ne, ne, ne, nočem, nočem!«

Tudi očka je poskusil mleku dopovedati, a mu ni uspelo: »Boš pač skuta, če ne želiš, da te popijejo!«

Mleko pa je še zdaj v hladilniku, če se že ni skisalo.

Jera Skudnik, 2. a

Odlomek iz knjige Velika zgodba

Mija je za rojstni dan imela veliko zabavo. Nastopala pa je Ava Max, sploh ne vem, kako so jo spravili tja. Ko je Mija Lili povedala, da je bogata, si je Lili mislila, da ima Mija res veliko denarja – več bilijonov. Ja, BILIJONOV! To je za Lili pomenil velik šok. Ampak Mija je vseeno Lilijina najboljša prijateljica in vedno bo.

Ko je Lili prišla domov, je njeno mamo hudo skrbelo. Domov je namreč prišla šele ob 2h zjutraj.

Potem se je zgodilo nekaj zelo nepričakovanega ...

Ema Marhat, 5. a

Pomladna

Lastovička je zapela na vejici,
jaz pa sem jo poslušal pod vejico.
Priletela mi je na roko in dal sem ji
zrno.
Ptička je odletela na vejico,
zapela čiv, čiv, čiv
in poletela v nebo.

Aleksej Tadej Štalekar, 2. b

Konj

Konj je pravi gospod,
ki ima rad kompot.
Po travi se sprehaja
in ljudem rad nagaja.
Ko je travo, še malo čvek, čvek, čvek
in pade v .

Tinkara in Urška Perše, 2. b in 6. b

OH, TA LJUBEZEN

Kaja je v svojega soseda zaljubljena,
ampak sreča v zakonu ji ni čisto obljubljena.
On seveda sploh ne ve, da Kaja obstaja,
in to je njegova največja napaka.
Pogovarjata se samo med poukom,
kar pa ni dovolj, da v park bi hodila skupaj s svojim vnukom.
Da je Kaja njegovo pozornost dobila,
mu je njegovo domačo nalogo rešila.
Ker pa to ni bilo dovolj,
je naslednji dan dobila glavobol.
Enkrat pa se je končno zgodilo
in takrat se Kaji pri izbiri besed ni zalomilo.
On, seveda kot iz sanj,
pristopi k njej, ki je totalno zatreskana vanj.
Odpre usta in jo nekaj vpraša,
ampak ga je pri tem takoj zmotila Saša.
Saše res nihče ne obožuje,
pa kljub temu celi šoli kraljuje.
»Zakaj enostavno ne more izginiti
in njega meni pustiti?!«
Pa se Saša nekega dne res odpravi,
naprej v Ljubljano težave iskati.
Naslednjega dne pa jo je on končno vprašal,
pri tem pa ni nikogar drugega razen sebe oponašal.
»Kaja, a bi ti moja bila?«
in seveda sem kot iz topa izstrelila: »JA!«

Eva Kovše, 9. a

Miška pod mušnico

Naenkrat je začelo deževati. Miško je hitro vstal in z listom nad glavo stekel v zavetje pod mušnico. Prišel je isti čas kot Miša. Zaljubila sta se in povabila še ostale prebivalce gozda.

Nelka Britovšek, 2. b

Bili smo na travniku

Šli smo na travnik. Sošolko Lili in mene je začela dražiti alergija. Nabirali smo cvetlice ter žuželke in pajke. Jaz sem našel gosenco, hrošča in mravlje.

Luka Pejovnik, 2. b

Počitnice

Med počitnicami sem šla v živalski vrt. Doma sem se rolala z mamo in še eno minuto gledala televizijo. Zunaj sem očku pomagala pri delu. Šla sem še na birmo Žane in Žive, ki sta moji sestrični.

Lana Vinarnik, 2. b

Moja pot v šolo

Ko odidem iz hiše, poskrbim za svojo varnost, tako da nosim kresničko. Odidem do konca naše ulice in grem v desno smer do glavne ceste. Preden prečkam cesto, pogledam levo ter desno. Pot nadaljujem naprej do kolesarske poti ter grem po njej v smeri Slovenj Gradca. Nato hodi približno 3 km do kraja Šmartno pri Slovenj Gradcu.

Nik Orter, 2. b

Ponoči

Tine se je zbudil in videl, da nima več opice. Vstal je iz postelje in šel k omari. Odprl jo je, ampak je ni našel. Zjutraj je mamu vprašal, če lahko gre igrat nogomet. Ampak mama je rekla, da lahko, ko bo pospravil sobo.

Julija Krpač Laščak, 2. b

Štruca

Mama je poslala Ano po štruco. Ana je v pekarni kupila štruco in se zahvalila peku. Ko je stopila iz pekarnice, je začela jesti štruco. Ana si je med potjo domov ogledovala izložbe trgovin, zraven pa grizljala štruco. Na ulici je srečala dve mucu in zraven še vedno jedla štruco. Ko je prišla domov, jo je mama čudno gledala, ker je v roki držala samo še en majhen kos štruče.

Tinkara Perše, 2. b

Miška Bibi in dež

Miška Bibi je ležala na skali, na nebu pa je sijalo sonce. Bibi je spala. Nenadoma je začelo škropiti z neba. Miška se je zbudila. Zaslišala je tudi grmenje. Bibi je v roke prijela list in ga držala nad glavo. Tekla je, kolikor je mogla. Nazadnje pa je zagledala zelo veliko gobo. Stekla je pod njo. Tam je zagledala miško. Bibi jo je vprašala, kako ji je ime, in odgovorila ji je, da je Lili. Miški sta se spoprijateljili. Pod gobo so pritekale še vse druge gozdne živali in vsi skupaj so se spoprijateljili.

Glorija Soldo, 2. b

KREATIVNA PRIPOVEDNA BESEDILA IZPOD PERES NAŠIH OSNOVNOŠOLCEV

V sklopu trinajstega mladinskega literarnega festivala Bralnice pod slamnikom 2023 je na literarnem natečaju sodelovala sedmošolka **Gaja Mlakar Gilčvert**.

LJUBEZEN, VESELJE, ŽALOST, JEZA – VSE TO JE V MENI!

ČUSTVA SKOZI KNJIGO

Čeprav na čustva ne moremo povsem vplivati, pa si vsaj v neki meri lahko izberemo, kako jih bomo pokazali. In četudi med mladimi in med starejšimi popularnost branja blede, se mi zdi, da lahko čustva zelo dobro razumemo, če beremo knjige. Prav tako pa sem mnenja, da je pomembno, da beremo različne vrste knjig, saj se tudi čustva in reakcije književnih likov spreminjajo. Ampak tudi če preberemo še toliko knjig, naših čustev nikoli ne moremo razumeti enako kot npr. nek književni lik, saj se vsak ob določeni situaciji počuti drugače. To vidimo že v šoli, npr. nekemu je pri geografiji super že, če dobi oceno 3, za nekoga pa je to zelo slaba oseba. Svoja čustva najlažje »okusimo« na lastni koži, se mi pa zdi, da lahko razumemo tudi čustva drugih. Če imamo zmožnost empatije, si vsaj lahko zamislimo, kaj neka oseba čuti. Vsaj pri meni je tako, da rada berem različne vrste knjig. Ko sem žalostna ali pa imam slab dan, berem zgodbe, ki so napisane po resničnih dogodkih in govorijo o otrocih, ki so bili deležni zlorabe, vojne. Na to temo bi rada izpostavila predvsem Dnevnik Ane Frank, Košček manga, Zeleno kolo ... Razmišljam o teh književnih likih in si skušam predstavljati njihove želje in upanje. Ko pa sem vesela, rada berem fantazijske knjige; npr. Harry Potter in Stražilka. Kar hitro me prepričajo ti svetovi, ki so kot »babuška v babuški«. Čeprav se mi zdi, da je ljubezen čustvo, ki se ga ne more popolnoma razumeti, bi ji pripisala tudi pustolovski duh. Teh zvrsti knjig pa ne berem veliko. Mislim pa, da so čustva premalokrat slišana oz. da jih vsak potlači vase. V današnji družbi se o stiskah vrstnikov še vedno premalo govori, težave so prevečkrat spregledane. Najstniki prav tako zelo dolgo ne dozorimo do točke, da bi lahko prijatelju pametno svetovali ali se z njim resno pogovarjali, lahko pa ga le poslušamo. Pomembno pa je, da spregovorimo s strokovnimi osebami, ki nam lahko pomagajo. Tudi v knjigah bomo našli veliko odgovorov in nasvetov. S prebiranjem zgodb se nam odstirajo novi svetovi.

Zdi se mi, da misel »Kdor bere, živi 1000 življenj. Kdor ne bere, živi le eno.« resnično drži.

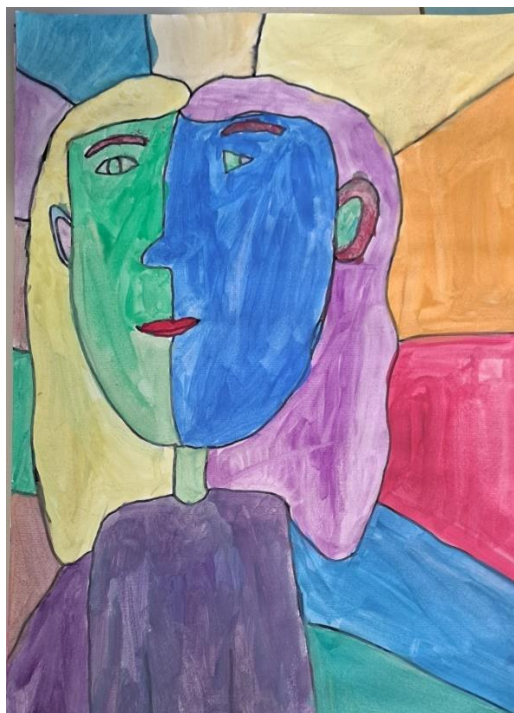
Učenci 3. b so ustvarjali portrete po vzoru Picassojevega kubizma.

Tia Vodončnik, 3. b

Janja Stopernik, 3. b

Neja Štumpfl, 3. b

Anže Britovšek, 3. b

Ajda Konečnik Ivešič, 3. b

Hana Zdovc, 3. b

Pika Črešnik, 3. b

Anika Šuler, 3. b

Adijan Pozderac, 3. b

Ula Konečnik, 3. b

Neža Strmčnik, 3. b

Jalen Gams, 3. b

FACA LETA

JAMARSKA REŠEVALKA KATARINA KOTNIK

Učiteljica **Katarina Kotnik** je specialna pedagoginja na naši šoli. Marsikdo pa ne ve, da je tudi navdušena **jamarca**. Letos aprila je sodelovala v jamarski nesreči kot **reševalka**, zato se mi je zdelo zanimivo, da bi izvedel kaj več o tem. Učiteljica Katarina nam bo v tem intervjuju povedala vse o jamarstvu, kot tudi o nesreči, ki se je zgodila.

1. Koliko časa se ukvarjate z jamarstvom in zakaj?

Za Koroško je jamarstvo nezanimiva aktivnost, ker nimamo potenciala jam, na Dolenjskem je jamarski raj, zato sem postala članica Kluba jamarjev Kostanjevica na Krki. Prve korake v podzemlje sem naredila že v srednji šoli, v zadnjih dvanajstih letih pa se spet bolj aktivno ukvarjam z jamarstvom. Jamarstvo je predvsem raziskovanje neznanega, občudovanje naravnih lepot (kapnikov, argonitnih ježkov, človeške ribice ...) in druženje s prijatelji. Jamarji lahko stopimo tja, kamor še ni stopila človeška noga. Ko si v jami, čas teče drugače. Tam ni zunanjih problemov in težav

zunanjega sveta. V jami si s skupino prijateljev, tam se spletejo posebne prijateljske vezi. V jami smo vsi enaki, ni razlik. Smo le jamarji, ki so nam lepote podzemnega sveta skupna točka. Podzemni svet te s svojimi lepotami enostavno očara.

2. Ali lahko postaneš jamar, če imaš klavstrofobijo (strah pred zaprtimi prostori)?

Verjetno, da lahko, vse je odvisno od posameznika. Nekateri zmotno mislijo, da so vse jame ozke in majhne. Pravzaprav pridemo v jami do tako velikih prostorov, da nimaš občutka, da si v zaprtem prostoru. Dvorane so lahko tako velike, da jih s svetilkami težko razsvetlimo.

3. Kaj je jamarska reševalna služba (JRS), koliko časa ste že jamarska reševalka in kakšno funkcijo opravljate v jamarski reševalni službi?

Jamarska reševalna služba je specializirana nepoklicna (prostovoljna) reševalna služba v sistemu zaščite in reševanja. Osnovna naloga JRS je reševanje iz jam, z vravno tehniko, ki jo uporabljamo v jamarskem reševanju, smo pa reševalci najučinkovitejši tudi pri reševanju z visokih zgradb, žičniških naprav, iz sotesk in z drugih težko dostopnih terenov.

Jamarska reševalna služba deluje v sedmih reševalnih centrih v Sloveniji. Jaz sem članica v Reševalnem centru Velenje. Vseh operativnih jamarskih reševalcev je v Sloveniji 55, nekaj pa je tudi neoperativnih (nekaj več kot 30).

Z jamarskim reševanjem se aktivno ukvarjam zadnjih osem let. V JRS so jamarski reševalci pripravniki, jamarski reševalci, vodje skupine v jami in inštruktorji. Jaz sem namestnica Vodje reševalnega centra Velenje in vodja skupine v jami. Prav tako opravljam delo psihološkega zaupnika, kar pomeni, da sem usposobljena za izvajanje psihosocialne pomoči reševalcem po zahtevnem reševanju.

4. Kako pogoste so jamarske nesreče? Kako poteka reševanje nasploh?

Na leto je nekje do deset reševanj. Večinoma gre za reševanje živali iz jam, ki so padle v jamo. V povprečju sta pa tudi nekje do dve hujši jamarski nesreči letno.

Ko se začne intervencija, vse poteka po protokolu. Ko reševalec dobi obvestilo o nesreči in intervenciji, je pomembno, da sledi podanim navodilom s strani vodstva. Takrat se naše delo, karkoli že počnemo, zaključi in se odpravimo na pot. Vsi operativni

reševalci imamo vsa potrebno osebno opremo za reševanje in hrano za 24 ur samooskrbe v jami ves čas s seboj oz. v svoji bližini. Do zbornega mesta se peljemo s svojimi avtomobili, nato se z intervencijskimi vozili odpeljemo dalje. Včasih je do vhoda v jamo potreben tudi helikopterski prevoz.

Ob prihodu pred jamo se jamarji javimo v štabu, kjer nas razporedijo v delovne skupine v jami. Prva gre v jamo oskrbovalna ekipa in medicinsko osebje. Nato gre skupina za jamski telefon (vox), ki s pomočjo žice in posebnih slušalk vzpostavi povezavo med oskrbovalno ekipo na dnu in zunanjo ekipo, pa tudi med vsemi ekipami v jami. V kolikor je jama ozka, so naslednje, ki gredo v jamo, ekipe za širjenje ožin. Ko je jama dovolj široka za nosila, se v jamo odpravijo še preostale ekipe, ki jamo primerno opremijo z reševalnimi manevri. Vsak reševalec je razporejen v posamezno skupino in ima svojo vodjo reševalne ekipe. Skupaj se s svojo skupino nato reševalci spustijo do mesta, kjer je njihovo delovišče. Se pravi, do mesta v jami, kjer mora ekipa pripraviti ustrezne reševalne manevre, ki nam pomagajo pri izvleku nosil iz jame. Reševalci pri tem uporabljamo vsa osebno jamarsko opremo kot tudi skupno opremo (vrtalke, vrci, škrpice, prižeme, neskončne zanke ...). Katere manevre bomo uporabili in jih postavili, se skupina skupaj dogovori. Za izvek potrebujemo veliko dodatne opreme in vrv, kot tudi psihično in fizično moč. Priprava delovišča lahko traja tudi precej časa, veliko je odvisno od kvalitete skale in same sestave jame. V jami so stopnjasta brezna, s podornimi dvoranami in rovi, tako da lahko že sama hoja skozi jamo sproži kamenje, kar je še dodatna nevarnost za vse reševalce v jami. V kolikor so ožine, vključimo tudi jamarsko ekipo za širjenje ožin. Takrat nam je vsem jasno, da bo reševanje potekalo dalj časa. V kolikor poteka reševanje dolgo, je nevarnost za reševalce tudi morebitna podhladitev. Jame so mokre, mrzle, v nekaterih je tudi led. Zato je pomembno, da vsak reševalec poskrbi za svoje počutje in ogrevanje.

Vsako reševanje je drugačno. V času samega reševanja skupine delujemo usklajeno. Prisoten je tudi adrenalin, ki učinkovitost potisne na višjo raven. Pogosto se zgodi, da zaradi adrenalina ne moremo kvalitetno počivati v času, ko nam je določen. Pri daljših reševanjih se skupine menjavajo. Skupina, ki je v jami več kot osem ur, potrebuje počitek, zato opravimo menjave. V kolikor smo globoko pod površjem, si postavimo bivak in si v bivaku odpočijemo. Tu ne gre za kvalitetno spanje, bolj za počitek. V kolikor jama ni preveč globoka, je pa zaradi drugih okoliščin reševanje dolgotrajno, pa se skupine iz jame na počitek vrnejo na površje.

Naša intervencija se ne zaključi ob prihodu nosil iz jame, temveč se zaključi takrat, ko je jama razopremljena, pospravljena in so vsi reševalci varno doma.

Pomembno je, da se zavedamo, da je posameznik jamarski reševalec le »kamenček v mozaiku« te zgodbe. Prav vsi, ki sodelujemo v reševalnih akcijah, opravimo veliko delo. Minerji, ki nam naredijo pot, jamarji reševalci, ki pripravljamo manevre za izvlek, jamarji, ki skrbijo za medicinsko ekipo na dnu in tudi tisti, ki zunaj nadzorujejo potek akcije. Vsi smo del lepe zgodbe, ki nam zagotovo ostane v spominu za vse življenje.

5. V mesecu aprilu smo lahko v medijih zasledili, da je potekalo zahtevno reševanje ponesrečene jamarke?

Tokratno reševanje je bilo zaradi prisotnosti ožin in narave poškodbe eno najbolj zahtevnih v zadnjem obdobju. Sploh prvič se je zgodilo, da smo ponesrečenko transportirali iz jame, medtem ko je bila priklopljena na ventilator. Poškodovanka je bila ves čas nezavestna, zato je bil transport še bolj zahteven.

Tokratna reševalna akcija, v katero je bilo vključenih približno 150 ljudi, se je začela v soboto, nekaj pred osmo uro zvečer. V še neraziskani jami v bližini Cerknice, v katero se je spustila skupina domačih jamarjev, se je pripetila nezgoda. V ozkem rovu, sto metrov pod zemljo, se je odkrušila skala in padla na glavo 33-letni jamarki. V reševanje so se vključile vse jamarske reševalne ekipe, vključno z zdravniško skupino (oskrbovalna ekipa z zdravniki) in skupino minerjev – ta je morala pripraviti prehode v jami za prenos ponesrečenke na površje.

Tokratna intervencija je bila zaradi narave poškodbe tudi psihično bolj zahtevna. Reševanje je trajalo približno 30 ur. Ko so nosila prišla na površje, jih je prevzela skupina gasilcev, ki so jih prenesli do reševalnega vozila in nato s helikopterjem do UKC LJ.

6. Kako ste se počutili, ko ste bili v jami in reševali osebo?

Ko si v jami, si zbran in misliš samo na to, da boš čim bolj natančno in kar se da hitro naredil manever za izvlek nosil. Takrat je potrebno biti zbran in previden, saj je v jami ogromno reševalcev in vsak premik z morebitnim sproženjem dodatnega kamenja še dodatno ogroža ostale reševalce. Dodaten adrenalin, nekaj nemira in živčnosti se začuti, ko slišiš po jamskem telefonu, da so nosila v zraku. Takrat vemo, da napake niso dopustne in takoj nastane čista tišina. Vsak ve, kaj je potrebno narediti, da bodo nosila skozi odsek, ki ga imamo, šla tekoče in brez posebnosti. Pomembno je, da je izvlek miren, tekoč in poteka v relativni tišini. Slišijo se le tisti pomembni ukazi. In ko nastane tišina, takrat si sam s seboj in v svojih mislih. Takoj, ko so nosila mimo in jih prevzamejo druge ekipe nad nami, jim v mislih zaželiš srečno.

Jamarski reševalci smo kot velika družina, smo prijatelji. Pomembno je, da si med seboj zaupamo, le tako smo lahko uspešni pri reševanju.

7. Kakšni so bili vaši občutki po končanem reševanju?

Občutki po tako dolgem, zahtevnem in uspešnem reševanju so precej mešani. Če govorim zase, najprej sem bila vesela, srečna, da je jamarka na varnem. Nato sem bila hvaležna, da med reševanjem ni prišlo do večjih resnih poškodb jamarskih reševalcev. Ko adrenalin popusti, potem pa se v tebi prebudijo tudi občutki ponosa, da si lahko bil del takšne ekipe in da nam je uspelo tako zahtevno reševanje.

Ko se zaveš, da si pomagal nekemu rešiti življenje, si vsekakor vesel, ponosen, hvaležen in zadovoljen. Vseh občutkov, ki jih doživljamo, ko izvemo, da je poškodovanec uspešno rehabilitiran, pa se z besedami sploh ne da opisat.

Ponosna sem, da imam ta privilegij in sem lahko del tako uspešne reševalne ekipe.

Učiteljica Katarina, najlepša hvala za zanimiv pogovor in izčrpne informacije. Tudi v prihodnje vam želimo obilo užitkov pri raziskovanju novih jam in čim manj reševanj v podzemlju.

Maj Kac, 9. a

ENGLISH IN FUN

A SPECIAL WEEKEND

Last weekend it was Easter, so we were home on Monday, too. The whole weekend I was mostly home with my family. I helped my mom and cleaned my room. The weather was mostly nice on Saturday and Sunday, but on Monday it was cloudy.

Every day I went on a walk in the forest and on Monday I saw a red fog near the trail I was walking on. I was curious so I went to look what it was. When I came closer I saw a UFO. It was purple and shaped like a saucer. It had lights all around it. I hid behind a tree when I saw 5 creatures come out of the UFO. They were about a meter tall. They had tree eyes and they were light blue. The aliens had 2 legs and 2 arms, but they didn't have any hair. They noticed me quickly and they were friendly, but I didn't understand what they were saying.

They pointed at me and then at the UFO so I understood that they wanted me to come in. I felt weird when I stepped into the UFO. The aliens turned the UFO on and we flew to the space. I saw the Earth from the space and a lot of stars, too. I also saw other planets. After about 20 minutes they took me home. I didn't tell anyone what happened except my family.

Zala Matavž, 7. a

SPACE HOLIDAY

I was on holiday last week. Me and my friends were in the city of Peachezz. We were wandering the mysterious streets of the city in the beautiful sunny weather.

But on the last day something very strange and unexpected happened. There was a UFO that landed on the beach. Some dwarf creatures came out of it but they spoke another language. We tried to communicate with various hand signals but they didn't seem to have understood them. The dwarf creatures were orange and quite short. They had big eyes, big ears and a very big nose. They wanted me to go on a space adventure with them. I felt scared but very excited so I said yes. We traveled to a lot of planets. They showed me that the moon was made out of moon cheese. Later they dropped me off on Earth safely.

The whole holiday was exciting but the last day was really something out of the ordinary. I haven't told anyone what happened to me that day. I still can't believe that I was in space.

Nik Fujs, 7. a

FRIENDS

Everyone can be friends,
Reach new destinations.
Always be kind.
Search for kindness.
Make people happy.
Understand each other.
Support other people.

Work on friendships.
Embrace other people.
Encourage positivity.
Keep on being nice!

Naja Kac, 8. b, Lina Vunderl, 8. b in Vanesa Berložnik, 8. a

TEENAGERS AND THEIR HEALTH

Slovene teenagers are no strangers to exercise. Almost all of them play a sport and are physically active. The most common sports they play are volleyball, handball, football and athletics. Slovene teenagers like to go out with friends and are often spotted cycling or walking because they do not want to spend extra money on a bus card or ticket for short distances. Most teenagers are in shape, because Slovenia has cities that are walkable, so you do not need a car, in fact cities such as Slovenj Gradec have special days, mostly during the weekend, where you are not allowed to enter with a car.

Most of the teenagers in Slovenia do not have good eating habits. They eat either too much food or very little food. Both is extremely unhealthy. Teens like to eat junk food such as pizza, kebab, hamburgers and fizzy drinks. Slovene teenagers like to go out and eat in restaurants or other popular food chains because they are easily accessible to them. However, despite their bad eating habits only a small percent of teens in Slovenia are overweight. Schools in Slovenia provide warm meals to teens but not many of them eat the food, they would rather go to a local supermarket, which is another bad habit.

Teens will have to start eating healthier food and minimize eating in restaurants. They should eat school lunches that are provided for a low price and exercise even more. Teenagers should start walking or hiking in nature rather than the big cities to feel happier and calmer in a quieter space. Sleeping more could make them well rested and prepared for learning in schools. All in all, Slovene teens have figured it out somehow.

Neža Vidovič, 9. b

ERASMUS

Osnovna šola
Šmartno pri Slovenj Gradcu

LET'S BECOME FRIENDS

Pa je za nami. Erasmus teden, obarvan slovensko-slovaško. Po hodnikih naše šole so se namreč od 29. 5. do 2. 6. 2023 sprehajali gostujoči učenci in učiteljice s Slovaške. Učenci so v tem tednu pridobili nove izkušnje, sklenili nova prijateljstva in s tem mednarodnim sodelovanjem razvijali svoje jezikovne kompetence, kar je bil tudi glavni cilj tega projekta.

Skupaj z našimi učenci so sodelovali v različnih delavnicah in aktivnostih, ki so potekale med poukom in po njem. Pri tem je pomagalo veliko različnih učiteljev, ki so pripravili raznolik program. Poleg več jeziko(slo)vnihih delavnic so se gostujoči in naši učenci pomerili tudi v športnih igrah, se sprostili pri glasbeni delavnici, likovno ustvarjali, izdelali lesene košarice pri tehniki, se zabavali na plesni delavnici in še mnogo drugega.

V prav posebnem spominu nam bo zagotovo ostal tudi celodnevni izlet. Odpravili smo se v Škocjanske jame, nad katerimi smo bili navdušeni prav vsi od prvega do zadnjega, nato na slovensko obalo v Piran ter na koncu še v slovensko prestolnico, kjer so se naši učenci prelevili v vodiče in nam povedali marsikatero zanimivost o Ljubljani. Marsikateri od slovaških učencev še ni nikoli v živo videl morja, kaj šele namočil nog v morju, zato je bila ta izkušnja še toliko bolj nepozabna in neprecenljiva.

Še posebej ponosni pa smo lahko tudi na naše učence gostitelje in njihove družine, saj so goste res toplo in srčno sprejeli ter jih vzeli za svoje. Skupina slovaških učencev in učiteljic se je pri nas odlično počutila.

Še enkrat srčna hvala vsem za sodelovanje in se že veselimo novih izzivov! 😊

Mateja Žgur in Katja Apat Rožič, učiteljici angleščine

NAŠI DOSEŽKI

TEKMOVANJE KRESNIČKA

Tudi v tem šolskem letu so tretješolci, ki so bili vključeni h krožku naravoslovne dejavnosti, svoje znanje naravoslovja preizkusili na tekmovanju Kresnička. Tekmovanja je potekalo 6. 4. 2023 in se ga je udeležilo 12 tretješolcev. Vsebine tekmovanja so bile raztapljanje apnenca, okusi so različni in po najkrajši poti.

Priznanja so osvojili: Erik Gruber, Lana Slemenik, Luka Kadiš in Hana Zdovc.

Marija Zaljuberšek Friškovec, mentorica

CANKARJEVO TEKMOVANJE 2022/2023 (Interesno in selekcijsko tekmovanje s področja slovenščine)

Na pripravah za tekmovanje s področja slovenščine smo po dolgem času z učenci prebirali **pesniške zbirke**. In to nam je predstavljalo še poseben izziv in zanimivo izkušnjo.

Letošnje tekmovanje za **Cankarjevo priznanje** prinaša nekaj **novosti**. Tekmovanje poteka v dveh terminskih obdobjih kot **interesno in selekcijsko tekmovanje**. Najboljši učenci na *šolskem tekmovanju* prejmejo Cankarjevo priznanje, na *regijskem tekmovanju* pa bronasto priznanje. Na *državnem tekmovanju* lahko učenci osvojijo srebrno ali zlato priznanje.

Na **selekcijskem tekmovanju** so **29. 11. 2022** tekmovali učenci **8. in 9. razreda**. Učenci **od 3. do 7. razreda** pa so se v poznavanju in razumevanju pesniških zbirk preizkusili na **interesnem tekmovanju 4. 4. 2023**.

Tema letošnjega bralnega izziva je bila **RIME SRCA, RITMI SVETA**.

1. VIO – Interesno tekmovanje: 4. april 2023

- 2. in 3. razred: Anja Štefan: *Drobtine iz mišje doline*

2. VIO – Interesno tekmovanje: 4. april 2023

- 4. in 5. razred: Vinko Möderndorfer: *Babica za lahko noč*

- 6. in 7. razred: Feri Lainšček: *Ne*

3. VIO = Seleksijsko tekmovanje: 29. november 2022, **Regijsko tekmovanje:** 17. januar 2023 (OŠ Koroški jeklarji, Ravne na Koroškem), **Državno tekmovanje:** 11. 3. 2023 (OŠ Zreče)

- **8. in 9. razred: Vinko Möderndorfer: *Romeo in Julija iz sosednje ulice*** (šolsko, regijsko, državno)

Seleksijsko tekmovanje za učence 8.—9. razreda smo izvedli **29. novembra 2022.** Tekmovalo je **12 učencev.** Cankarjevo priznanje je osvojilo **5 učencev.**

Na **Regijsko tekmovanje za Cankarjevo priznanje**, ki je potekalo v januarju, sta se uvrstili **2 učenki**, osmošolka Blažka Finc in devetošolka Eva Tušnik. Obe sta prejeli **bronasto priznanje** in se tako uvrstili na državno tekmovanje, ki je potekalo v soboto, 11. 3. 2023. Na **Državnem tekmovanju za Cankarjevo priznanje** sta Blažka Finc in Eva Tušnik osvojili odlično **SREBRNO PRIZNANJE.**

Interesno tekmovanje za učence 3.—7. razreda smo izvedli **4. aprila 2023.** Tekmovalo je **37 učencev.** Cankarjevo priznanje je osvojilo **20 učencev.**

Iskrene čestitke vsem **prejemnikom priznanj**, vsem **tekmovalcem** in mentoricam pa pohvala za vložen trud pri pripravi na tekmovanje.

Obilo bralnega navdiha vam želimo tudi v prihodnje.

Mateja Štamulak in Tadeja Germadnik Modrej,
predsednici Šolske tekmovalne komisije za Cankarjevo tekmovanje

TEKMOVANJE V ZNANJU LOGIKE 2022/2023

V šolskem letu 2022/2023 je potekalo 37. tekmovanje iz znanja logike. Šolsko tekmovanje je bilo 29. 9. 2022 na Osnovni šoli Šmartno pri Slovenj Gradcu, sodelovalo je 115 tekmovalcev, od tega jih je 48 osvojilo bronasto priznanje. Državno tekmovanje za učence 7. razreda in regijsko tekmovanje za učence 8. in 9. razreda je bilo 22. 10. 2022 na Osnovni šoli Koroški jeklarji, Ravne na Koroškem, sodelovalo je 9 tekmovalcev, ki so osvojili 6 bronastih priznanj. Državno tekmovanje za učence 8. in 9. razreda je bilo 12. 11. 2022 v Ljubljani. Udeležila sta se ga 2 tekmovalca in osvojila 1 srebrno priznanje.

Osvojena priznanja

Šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje

6. razred: Maks Gams, Ajda Serušnik, Jure Kac, Voranc Britovšek, Anej Laure

7. razred: Tevž Turičnik, Julija Ravlan, Žan Nabernik, Bor Kotnik, Špela Juvan

8. razred: Blažka Finc, Hana Krevh, Vito Aber, Žan Kotnik, Naja Kac, Maj Rošer

9. razred: Anja Pungartnik, Svit Serušnik, Miha Kac, Eva Tušnik, Jernej Mežnarc, Anže Novak Lešnik

Regijsko tekmovanje

Bronasta priznanja:

8. razred: Hana Krevh, Vito Aber, Blažka Finc

9. razred: Anja Pungartnik, Svit Serušnik, Miha Kac

Državno tekmovanje

Srebrno priznanje

8. razred: Hana Krevh

Vsem dobitnikom priznanj iskreno čestitamo.

Andreja Žužel in Nataša Budna Stanta, mentorici

TEKMOVANJE V RAZVEDRILNI MATEMATIKI 2022/2023

V šolskem letu 2022/2023 je potekalo 33. tekmovanje v razvedrilni matematiki. Šolsko tekmovanje je bilo 30. novembra 2022 na Osnovni šoli Šmartno pri Slovenj Gradcu, sodelovalo je 16 tekmovalcev, ki so osvojili 10 bronastih priznanj. Državno tekmovanje je bilo 25. februarja 2023 na Osnovni šoli Gorica, Velenje, sodelovali so 3 tekmovalci, ki so osvojili 1 srebrno priznanje.

Osvojena priznanja

Šolsko tekmovanje

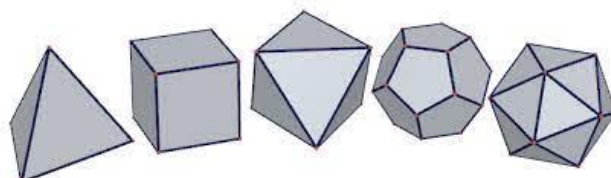
Bronasto priznanje

6. razred: Voranc Britovšek, Jure Kac, Anej Laure

7. razred: Žan Nabernik, Florijan Pranič Rotovnik, Julija Ravlan, Tevž Turičnik

8. razred: Blažka Finc, Hana Krevh

9. razred: Ažbe Turičnik

Državno tekmovanje

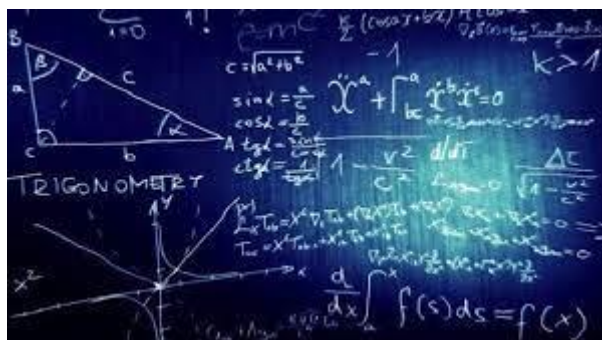
Srebrno priznanje

9. razred: Ažbe Turičnik

Vsem dobitnikom priznanj iskreno čestitamo.

Nataša Budna Stanta, mentorica

ŠMARŠKI OSNOVNOŠOLSKI FIZIKI

Kot vsa prejšnja leta je tudi letos v Sloveniji potekalo tekmovanje iz področja fizike za Stefanovo priznanje. Tekmovanje je potekalo v treh stopnjah. Na prvo stopnjo (šolsko tekmovanje) se je prijavilo 12 tekmovalcev in tekmovalk iz osmega razreda ter 6 tekmovalcev in tekmovalk iz devetega razreda, od teh je šestim učencem iz osmega in devetega razreda uspelo pridobiti priznanje Čmrlj. Na regijsko tekmovanje so se uvrstili Blažka Finc, Alen Kolar in Teo Krajnc iz osmega razreda in Svit Serušnik iz devetega razreda.

Regijsko tekmovanje je potekalo na osnovni šoli Šentjanž pri Dravogradu, in sicer 14. 4. 2023. Tam so lahko učenci osvojili bronasto Stefanovo priznanje in to je uspelo

pridobiti Alenu Kolarju, Blažki Finc in Svitlu Serušniku, ki se je s svojim dosežkom na regijskem tekmovanju tudi uvrstil na državno raven.

Državno tekmovanje je potekalo v Mariboru, 20. 5. 2023, kjer si je Svit z izjemnim dosežkom priboril Zlato Stefanovo priznanje.

Da dobite občutek o stopnji tekmovanja na državni ravni, prilagam eno od mnogih nalog. Poskusite jo rešiti.

Mehiško mesto Acapulco leži v subtropskem pasu na geografski širini 16° severno od ekvatorja. Sonce je v zenitu nad Acapulcom 11. maja. José v Acapulcu opazuje senco, ki jo meče navpična palica na vodoravna tla, 11. junija ob 15. uri. Približno v katero smer kaže senca njegove palice?

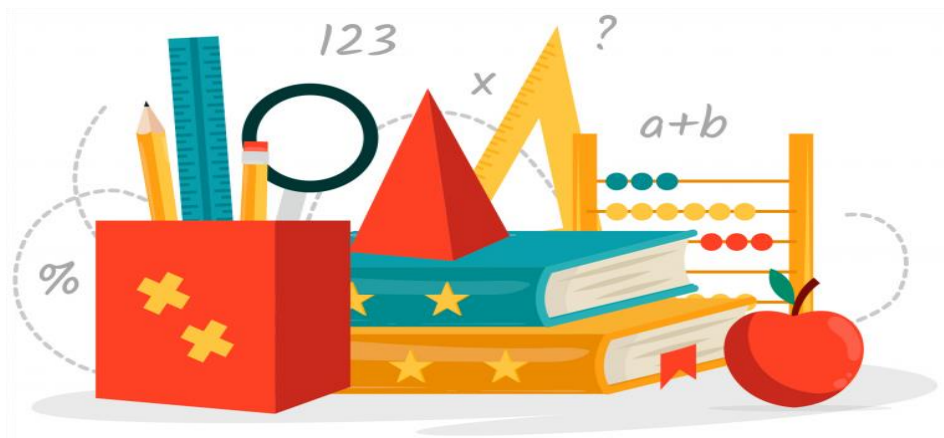
(A) SV

(B) JV

(C) SZ

(D) JZ

Jakob Marzel, mentor

17. marca 2023 smo izvedli

ŠOLSKO TEKMOVANJE IZ ZNANJA MATEMATIKE KENGURU.

Šolskega tekmovanja se je udeležilo **169** učencev od 1. do 9. razreda.

Priznanje KENGURU je osvojilo:

- ▶ 15 učencev in učenk v 1. razredu
- ▶ 18 učencev in učenk v 2. razredu
- ▶ 7 učencev in učenk v 3. razredu

- ▶ 7 učencev in učenk v 4. razredu

5. razred:

- ▶ Tija Bricman
- ▶ Vita Hrastelj
- ▶ Aljaž Jezernik
- ▶ Izabela Čas

6. razred:

- ▶ Jure Kac
- ▶ Grega Šavc
- ▶ Ajda Serušnik
- ▶ Maks Gams

7. razred:

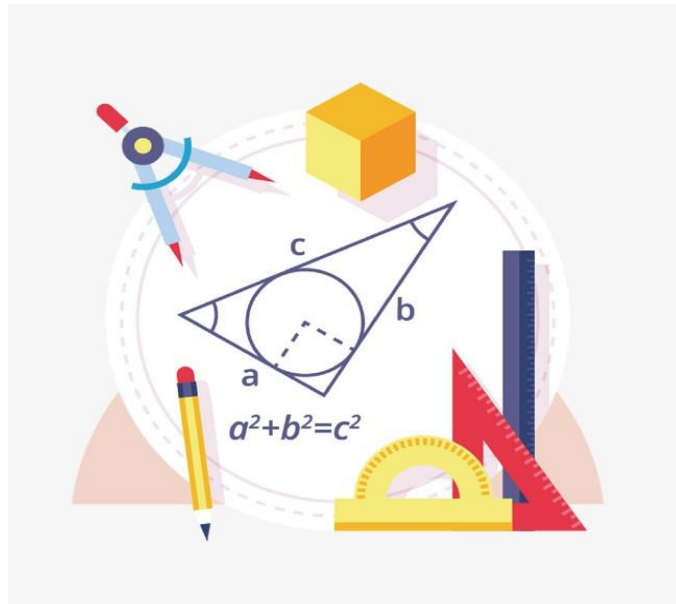
- ▶ Nik Kobold
- ▶ Nik Fujs
- ▶ Bor Kotnik
- ▶ Tevž Turičnik
- ▶ Anja Potočnik
- ▶ Andraž Mežnarc
- ▶ Tina Kovač
- ▶ Špela Juvan
- ▶ Florijan Pranič
- ▶ Rotovnik

8. razred:

- ▶ Hana Krevh
- ▶ Blažka Finc
- ▶ Teo Krajnc

9. razred:

- ▶ Svit Serušnik
- ▶ Ažbe Turičnik
- ▶ Jernej Mežnarc
- ▶ Anja Pungartnik

Najuspešnejši učenci naše šole od 6. do 9. razreda so se uvrstili na področno tekmovanje iz znanja matematike, ki je bilo 5. aprila 2023 na OŠ Koroški jeklarji Ravne na Koroškem.

Na področnem tekmovanju so našo šolo zastopali:

- 6. razred: Jure Kac in Grega Šavc;
- 7. razred: Nik Kobold in Florijan Pranič Rotovnik;
- 8. razred: Hana Krevh;
- 9. razred: Svit Serušnik, Ažbe Turičnik, Jernej Mežnarc in Anja Pungartnik.

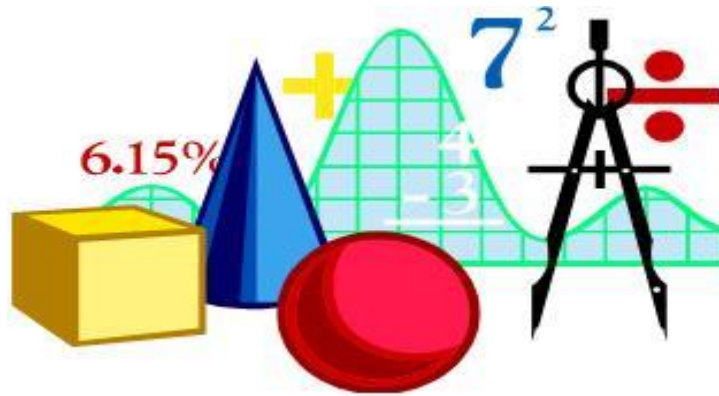
Bronasto Vegovo priznanje so na področnem tekmovanju osvojili:

- 6. razred: Jure Kac in Grega Šavc;
- 7. razred: Nik Kobold in Florijan Pranič Rotovnik;
- 8. razred: Hana Krevh;
- 9. razred: Ažbe Turičnik in Svit Serušnik.

Najuspešnejši učenec naše šole, **Jure Kac**, iz 6. b razreda se je uvrstil na državno tekmovanje iz znanja matematike, ki je bilo 22. 4. 2023 na OŠ Prebold.

Jure KAC je na državnem tekmovanju osvojil srebrno Vegovo priznanje.

Vsem učencem, ki so osvojili priznanja, čestitamo.

Matematika kaže pot na vrh gore, ne more pa le-te znižati. Kdor pričakuje slednje, bo razočaran (B.Mc Millan).

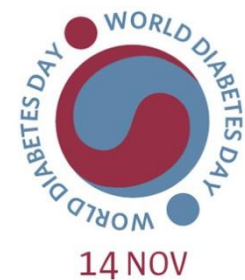
Majda Borovnik, učiteljica matematike

TEKMOVANJE IZ SLADKORNE BOLEZNI

V petek, 14. 10. 2022, je potekalo šolsko tekmovanje iz poznavanja sladkorne bolezni. Udeležili so se ga učenci osmih in devetih razredov.

Bronasto priznanje je osvojilo **6** učencev, in sicer: **Blažka Finc, Hana Krevh, Sara Pečolar** iz 8. razreda **ter Ažbe Turičnik, Anja Pungartnik in Julija Gradišnik** iz 9. razreda.

Čestitamo!

Helena Ocepek, mentorica

TEKMOVANJE IZ BIOLOGIJE

V sredo, 19. oktobra 2022, je na šoli potekalo tekmovanje iz biologije za Proteusovo priznanje. Udeležilo se ga je 20 učencev, ki so morali pokazati svoje znanje o **mehkužcih**.

Bronasto priznanje so osvojili 4 učenci, in sicer: **Ažbe Turičnik in Anja Pungartnik** iz 9. razreda ter **Blažka Finc** in **Naja Kac** iz 8. razreda.

Čestitamo!

Helena Ocepek, mentorica

TEKMOVANJE IZ KEMIJE

V ponedeljek, 16. januarja 2023, je potekalo šolsko tekmovanje iz kemije.

Priznanje za prvo mesto na šoli sta prejela **Alen Kolar** iz 8. razreda ter **Svit Serušnik** iz 9. razreda.

Svitu se je uspelo uvrstiti na regijsko tekmovanje in nato naprej še na **državno tekmovanje**, ki je bilo 6. 5. 2023 v Ljubljani.

Svit Serušnik je osvojil **SREBRNO Preglovo priznanje**.

Iskrene čestitke!

Helena Ocepek, mentorica

SELEKCIJSKO TEKMOVANJE S PODROČJA ZGODOVINE V ŠOLSLEM LETU 2022/2023

Zavod Republike Slovenije za šolstvo je v letošnjem šolskem letu za učenke in učence 8. in 9. razreda osnovne šole razpisal tekmovanje na temo ***od razpada Rimskega imperija do nastanka kneževin Alpskih Slovanov***.

Selekcijsko tekmovanje za učence 8.—9. razreda smo izvedli **6. decembra 2022**. Tekmovalo je **8 učencev**. **Bronasto priznanje** so osvojili **Žan Kotnik, Sara Čas in Ažbe Turičnik**.

Na **Državno tekmovanje s področja zgodovine**, ki je potekalo 9. marca 2023 v Vojniku, se je uvrstila devetošolka **Sara Čas**. Sara je na tekmovanju osvojila odlično **ZLATO PRIZNANJE**.

Iskrene čestitke vsem **prejemnikom priznanj** in vsem **tekmovalcem**.

Miha Slana, predsednik Šolske tekmovalne komisije

SELEKCIJSKO TEKMOVANJE S PODROČJA GEOGRAFIJE V ŠOLSLEM LETU 2022/2023

Zavod Republike Slovenije za šolstvo je v letošnjem šolskem letu za učenke in učence 6., 7., 8. in 9. razreda osnovne šole razpisal tekmovanje na temo **geografija voda**.

Selekcijsko tekmovanje za učence 6.—9. razreda smo izvedli **15. novembra 2022**. Tekmovalo je **18 učencev**. **Bronasto priznanje** so osvojili **Gaja Mlakar Gilčvert, Bor Kotnik, Mija Slemenik, Anja Pungartnik, Svit Serušnik in Ažbe Turičnik**.

Na **Državno tekmovanje s področja geografije**, ki je potekalo 1. aprila 2023 v Vipavi, se je uvrstila devetošolka **Anja Pungartnik**. Anja je na tekmovanju osvojila odlično **SREBRNO PRIZNANJE**.

Iskrene čestitke vsem **prejemnikom priznanj** in vsem **tekmovalcem**.

Miha Slana, predsednik Šolske tekmovalne komisije

ŠPORTNA TEKMOVANJA 2022/2023

ATLETIKA PODROČNO EKIPNO – Slovenj Gradec, 3. 10. 2022:

dečki – 3. mesto: Andrej Pleunik, Jernej Mežnarc, Miha Kac, Matija Kac, Žan Kotnik, Tjaš Lipovšek, Jaka Pogorevc, Anže Novak Lešnik, Anže Balažic, Nejc Lauko, Anej Kac, Maj Rošer, Primož Ribnikar, Volodymyr Gadiak, Jan Založnik

dekleta – 6. mesto: Ana Kaker, Ajda Serušnik, Ula Padovnik, Gaja Uranc, Tina Kovač, Taja Verhovnik, Lana Krajnc, Neja Sinreih, Manca Rošer, Ema Kuhelnik, Eva Kovše, Zala Kovač, Julija Ravlan, Julija Gradišnik, Eva Kaker, Hana Krevh, Regina Šuler

TEK MIRU OB DNEVU OZN – Slovenj Gradec, 16. 10. 2022:

Mestna občina Slovenj Gradec je organizirala tek na mestnem stadionu Slovenj Gradec ob dnevu OZN. Tekmovali so tudi naši učenci v različnih kategorijah:

1. in 2. razred deklice: Kaja Kleč - 5. mesto, Ula Smonkar - 6. mesto, Nika Breznik Lužnik - 10. mesto, Lana Lampret - 12. mesto, Brina Rošer - 13. mesto

1. in 2. razred dečki: Bine Žgur - 1. mesto, Ažbe Kašnik - 7. mesto.

3. in 4. razred deklice: Nina Pleunik - 1. mesto, Ula Konečnik - 4. mesto, Tinkara Kašnik - 5. mesto, Eva Šavc - 8. mesto, Neža Strmčnik - 9. mesto, Julija Kotnik - 10. mesto, Maša Marhar - 12. mesto, Pika Črešnik - 16. mesto

3. in 4. razred dečki: Matevž Žgur - 4. mesto, Luka Mežnarc - 5. mesto, Žan Černič - 6. mesto, Grega Mihev - 8. mesto

5. in 6. razred deklice: Ajda Serušnik - 2. mesto, Manca Rošer - 5. mesto

5. in 6. razred dečki: Blaž Strmčnik - 4. mesto, Grega Šavc - 5. mesto, Aljaž Jezernik - 6. mesto, Luka Gošnak - 8. mesto

7., 8. in 9. razred dečki: Jernej Mežnarc - 1. mesto, Andraž Mežnarc - 5. mesto

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V KOŠARKI – dečki letnik 2008: Šmartno, 23. 11. 2022:

Šolsko ekipo so sestavljali: Jaka Pogorevc, Svit Serušnik, Primož Ribnikar, Žan Kotnik, Jernej Mežnarc, Maj Rošer, Miha Kac, Žan Polovšak, Tjaš Bricman, Anže Novak Lešnik in Marcel Lazarevič. Osvojili so **2. mesto**.

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V ODBOJKI – dečki in deklice 2008 in mlajši:

Mislinja, 6. 12. 2022:

Šolsko ekipo **dečki** so sestavljali: Jaka Priteržnik, Miha Kac, Maj Rošer, Žan Polovšak, Maj Kac, Anže Balažic, Lan Plevnik, Primož Ribnikar in Anže Novak Lešnik. Osvojili so **2. mesto**.

Šolsko ekipo **deklice** so sestavljale: Julija Gradišnik, Eva Kovše, Eva Lauko, Anika Ocepek, Hana Kogelnik, Ana Kaker, Neja Sinreih in Katarina Pušnik. Osvojile so **4. mesto**.

PODROČNO TEKMOVANJE V ŠAHU ZA POSAMEZNIKE – dečki in deklice letnik 2008, 2011 in 2014: Brezno 12. 12. 2022:

Našo šolo so zastopali naslednji učenci in učenke: Hana Krevh - **3. mesto**, Jaka Gošnak - **3. mesto**, Svit Serušnik - **4. mesto** in Žan Kotnik - **8. mesto**. Na državno tekmovanje sta se uvrstila Hana Krevh in Jaka Gošnak.

POSAMIČNO TEKMOVANJE V BADMINTONU ZA UČENCE LETNIK 2008, 2010, 2012 – Brezno, 13. 12. 2022:

Anže Novak Lešnik – **1. mesto** (uvrstil na državno tekmovanje), Tjaž Novak Lešnik – **1. mesto**, Žan Skarlovnik – **1. mesto**.

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V NOGOMETU ZA UČENCE LETNIK 2008:
Mislinja 14. 12. 2022:

Ekipo so sestavljali: Andrej Pleunik, Svit Serušnik, Maj Rošer, Maj Gams, Miha Kac, Anže Novak Lešnik, Jernej Mežnarc in Lan Plavnik. Osvojili so **1. mesto**.

PODROČNO TEKMOVANJE V NOGOMETU ZA UČENCE LETNIK 2008: Prevalje,

17. 1. 2023:

Ekipo so sestavljali: Andrej Pleunik, Svit Serušnik, Maj Rošer, Maj Gams, Miha Kac, Anže Novak Lešnik, Jernej Mežnarc in Lan Plavnik. Osvojili so **3. mesto.**

ŠOLSKO TEKMOVANJE BOJ MED ŠTIRIMI OGNJI 4. IN 5. RAZRED: od 5. do 23.

1. 2023):

Tekmovanje je potekalo med razredi 4. in 5. razreda. Odigrali so tekme vsak z vsakim. Vrstni red:

1. mesto: 5. b (dobljenih 5 setov; medsebojna tekma s 5. a pa so bili boljši 5. b)
2. mesto: 5. a (dobljenih 5. setov)
3. mesto: 4. a (dobljeni 4. seti)
4. mesto: 4. b (dobljen 1 set)

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V KOŠARKI – dečki letnik 2010: Šmartno, 8. 3.

2022:

Šolsko ekipo so sestavljali učenci 6. in 7. razreda: Žan Nabernik, Bor Lampret, Mark Tasič, Jure Kac, Jaka Čas, Luka Barl, Vitan Padovnik, Anej Kac, Aleksander Založnik, Martin Strmčnik, Jaka Krivec in Matic Štumpfl. Učenci so osvojili **2. mesto.**

**DRŽAVNO TEKMOVANJE V BADMINTONU – letnik 2008: Mirna na Dolenskem,
13. 3. 2023:**

Našo šolo je državnem prvenstvu zastopal Anže Novak Lešnik in se uvrstil med **5. in 8. mestom** v Sloveniji.

MEDOBČINSKO - BOJ MED DVEMA OGNJEMA: dečki in deklice letnik 2011 in mlajši, 21. 3. 2023:

Ekipo dečkov so sestavljali: Blaž Miheu, Maks Gams, Anej Grm, Matic Štumpfl, Anej Kac, Jure Kac, Jaka Krivec, Anej Laure, Lan Šaloven in Adam Černič – osvojili so **2. mesto**.

Ekipo deklic so sestavljale: Žana Ramšak Stanko, Urška Perše, Ula Padovnik, Ajda Serušnik, Anika Uršej, Regina Šuler, Vita Hrastel, Manca Rošer, Maša Ovnič in Lona Keber – osvojile so **3. mesto**.

**PODROČNO ŠOLSKI PLESNI FESTIVAL: deklice 4. 5. in 6. razred;17. 5. 2023
Gorišnica:**

Našo šolo sta zastopali dve učenki:

Vida Osojnik, 4. razred,, je osvojila **15. mesto**.

Lina Budimir, 6. razred je osvojila **12. mesto**.

PODROČNO POSAMIČNO ATLETSKO TEKMOVANJE: Slovenj Gradec, 22. 5. 2023:

Mlajše učenke: Ajda Serušnik – skok v daljino (**4. mesto**), Ula Padovnik – skok v daljino (**6. mesto**), Žana Ramšak Stanko – skok v daljino (**9. mesto**), Gaja Uranc – 60m (**8. mesto**), Olha Gadiak – 300m (**8. mesto**), Vita Hrastelj – 600m (**8. mesto**).

Mlajši dečki: Voranc Britovšek – 600m (**8. mesto**), Aleksander Založnik - 300m (**4. mesto**), Tevž Turičnik – 300m (**3. mesto**), Žan Naberni – skok v daljino (**1. mesto**), Blaž Miheu – vorteks (**1. mesto**), Aljaž Jezernik – skok v daljino (**4. mesto**).

Starejše učenke: Ana Kaker – vorteks (**4. mesto**), Lana Krajnc – skok v daljino (**3. mesto**), Neja Sinreih – skok v daljino (**8. mesto**), Ema Kuhelnik – 60m (**3. mesto**), Eva Kovše – krogla (**4. mesto**), Eva Kaker – skok v daljino (**2. mesto**), Lucija Kotnik – višina (**5. mesto**), štafeta 4x100m: Ema Kuhelnik, Ana Kaker, Eva Kaker, Eva Kovše (**3. mesto**).

Starejši učenci: Andrej Pleunik – skok v daljino (**3. mesto**), Jernej Mežnarc – tek 1000m (**2. mesto**), Žan Kotnik – 300m (**6. mesto**), Jaka Pogorevc – krogla (**1. mesto**), Miha Kac – višina (**3. mesto**), Volodymyr Gadiak – 300m (**2. mesto**), Tjaš Lipovšek – krogla (**2. mesto**), Žan Polovšak – vorteks (**7. mesto**), Filip Dobnik – višina (**8. mesto**), štafeta 4x100m: Volodymyr Gadiak, Jernej Mežnarc, Jaka Pogorevc, Andrej Pleunik (**3. mesto**).

DRŽAVNO POSAMIČNO ATLETSKO TEKMOVANJE: Slovenska Bistrica, 7. 6. 2023:

Mlajši učenci: Žan Nabernik – skok v daljino: **10. mesto**.